

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0377/2012

19.11.2012

POROČILO

o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2011 in politika Evropske unije na tem področju
(2012/2145(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Leonidas Donskis

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
ANNEX I	33
ANNEX II.....	64
MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ	68
MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV	71
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	75

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2011 in politika Evropske unije na tem področju (2012/2145(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah, Evropske konvencije o človekovih pravicah ter Listine EU o temeljnih pravicah in preostalih pomembnih mednarodnih pogodb in dokumentov o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju letnega poročila EU o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2011, ki ga je Svet za zunanje zadeve sprejel 25. junija 2012;
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. aprila 2012 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu in politiki Evropske unije na tem področju, vključno s posledicami za strateško politiko EU o človekovih pravicah¹,
- ob upoštevanju Strateškega okvira EU za človekove pravice in demokracijo ter akcijskega načrta za njegovo izvajanje (11855/12), ki ga je Svet za zunanje zadeve sprejel 25. junija 2012,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2012/440/SZVP z dne 25. julija 2012 o imenovanju posebnega predstavnika Evropske unije za človekove pravice,
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in Evropske komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 12. decembra 2011 o človekovih pravicah in demokraciji v središču zunanjega delovanja – za učinkovitejši pristop (COM(2011)0886),
- ob upoštevanju smernic Evropske unije o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. julija 2010² o Evropski službi za zunanje delovanje,
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine ZN št. 65/276 z dne 3. maja 2011 o sodelovanju Evropske unije pri delu ZN,
- ob upoštevanju Deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000 (A/Res/55/2) in resolucij Generalne skupščine Združenih narodov,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. novembra 2011 o podpori EU Mednarodnemu kazenskemu sodišču: soočanje z izzivi in reševanje težav³ in svoje resolucije z dne 19. maja 2010 o prvi revizijski konferenci o Rimskem statutu Mednarodnega kazenskega

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0126.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0280.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0507.

sodišča, ki je potekala v Kampali v Ugandi od 31. maja do 11. junija¹, ter zavez, ki jih je ob tej priložnosti sprejela EU²,

- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2011/168/SZVP z dne 21. marca 2011 o Mednarodnem kazenskem sodišču³ in revidiranega akcijskega načrta z dne 12. julija z nadaljnjiimi ukrepi na podlagi sklepa Sveta o Mednarodnem kazenskem sodišču,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. decembra 2011 o pregledu evropske sosedske politike⁴,
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in Komisije Evropskemu svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 8. marca 2011 o partnerstvu za demokracijo in skupno blaginjo z državami južnega Sredozemlja (COM(2011)0200),
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Komisije z dne 25. maja 2011 o novem odzivu na spremembe v sosedstvu (COM(2011)0303),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve o evropski sosedski politiki, sprejetih na 3101. zasedanju dne 20. junija 2011,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve o Evropski ustanovi za demokracijo, ki so bili sprejeti 1. decembra 2011 na 3130. zasedanju Sveta, in izjave o ustanovitvi Evropske ustanove za demokracijo, o kateri se je COREPER dogovoril 15. decembra 2011,
- ob upoštevanju svojih priporočil Svetu z dne 29. marca 2012 o načinih za morebitno ustanovitev Evropskega ustanove za demokracijo,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2011 o zunanjih politikah EU v prid demokratizaciji⁵,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. oktobra 2011 Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–2014“,
- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 2. februarja 2012 o dosledni politiki do režimov, za katere je EU uvedla omejevalne ukrepe, kadar njihovi voditelji izvršujejo svoje osebne in gospodarske interese znotraj meja EU⁶,
- ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca ZN (A/HRC/17/27) z dne 16. maja 2011 o spodbujanju in varovanju pravice do svobode mnenja in izražanja, ki poudarja

---

¹ UL E 161, 31.5.2010, str.78.

² <http://www.icc-cpi.int/NR/rdonlyres/18B88265-BC63-4DFF-BE56-903F2062B797/0/RC9ENGFRASPA.pdf>

³ UL L 76, 22.3.2011, str. 56.

⁴ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0576.

⁵ UL C 290E, 4.10.2011, str. 171.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0018.

veljavnost mednarodnih norm in standardov na področju človekovih pravic v zvezi s svobodo mnenja in izražanja za splet kot komunikacijski medij,

- ob upoštevanju sporočila komisarke za digitalno agendo z dne 12. decembra 2011 o strategiji stalne povezanosti,
- ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca ZN z dne 28. julija 2011 (A/66/203) o položaju zagovornikov človekovih pravic,
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine ZN z dne 21. decembra 2010 (A/RES/65/206) o moratoriju za izvajanje smrtne kazni,
- ob upoštevanju Konvencije proti mučenju in drugim oblikam okrutnega, nečloveškega ali ponižajočega ravnjanja ali kaznovanja,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. septembra 2012 o domnevni uporabi evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA(2012/2033(INI))¹,
- ob upoštevanju vmesnega poročila posebnega poročevalca ZN z dne 5. avgusta o mučenju in drugih oblikah krutega, nečloveškega ali ponižajočega ravnjanja ali kaznovanja, zapiranju v samico, vključno s psihiatričnimi klinikami (A/66/268),
- ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta ZN št. 1325, 1820, 1888, 1889 in 1960 o ženskah, miru in varnosti,
- ob upoštevanju poročila o kazalnikih EU za celovit pristop k izvajanju resolucij Varnostnega sveta ZN št. 1325 in 1820 o ženskah, miru in varnosti na ravni EU, ki ga je Svet EU sprejel 13. maja 2011,
- ob upoštevanju Sklepov Sveta z dne 1. decembra 2011 o skupni varnostni in obrambni politiki,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 13. oktobra 2011 z naslovom „Povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe“(COM(2011)0637),
- ob upoštevanju Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk in njenega izbirnega protokola,
- ob upoštevanju konvencije o preprečevanju in boju proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini, ki jo je Odbor ministrov Evrope sprejel 7. aprila 2011,
- ob upoštevanju resolucij ZN o otrokovih pravicah, zlasti zadnje resolucije z dne 4. aprila 2012,
- ob upoštevanju resolucije Sveta ZN za človekove pravice z dne 17. junija 2011 o človekovih pravicah, spolni usmerjenosti in spolni identiteti,

---

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0309.

- ob upoštevanju pristopa Evropske unije h Konvenciji ZN o pravicah invalidov dne 22. januarja 2011 kot prvi konvenciji ZN s področja človekovih pravic, ki jo je Evropska unija ratificirala kot organizacija za regionalno povezovanje;
  - ob upoštevanju osnutka načel in smernic ZN za odpravo razlikovanja na podlagi dela in porekla, ki ga je objavil Svet za človekove pravice (A/HRC/11/CRP.3),
  - ob upoštevanju mnenj in priporočil visokega komisarja ZN za človekove pravice, pogodbenih organov ZN in posebnih postopkov ZN o kastni diskriminaciji, ki še zlasti opozarjajo na poročilo posebnega poročevalca z dne 24. maja 2011 o sodobnih oblikah rasizma, rasne diskriminacije, ksenofobije in s tem povezane nestrpnosti (A/HRC/17/40),
  - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 21. februarja 2011 o nestrpnosti, diskriminaciji in nasilju na podlagi veroizpovedi ali prepričanja in ob upoštevanju resolucije generalne skupščine Združenih narodov 66/167 o boju proti netolerantnosti, negativnim stereotipom ter stigmatizaciji, diskriminaciji in pozivanju k nasilju ter nasilju nad osebami na podlagi vere ali prepričanja;
  - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenj Odbora za razvoj in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0377/2012),
- A. ker zunanje delovanje Unije v skladu s Pogodbami temelji na načelih demokracije, pravne države, univerzalnosti in nedeljivosti človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spoštovanju človekovega dostojanstva, načelih enakosti in solidarnosti ter spoštovanju načel Ustanovne listine ZN in mednarodnega prava;
- B. ker so pravica, pravna država, odgovornost za vse zločine, vključno z najhujšimi zločini, ki zadevajo mednarodno skupnost, pošteno sojenje in neodvisno sodstvo nepogrešljivi elementi varstva človekovih pravic ter stebri trajnega miru;
- C. ker sta demokracija in pravna država najboljša zaščitnika človekovih pravic in temeljnih svoboščin, vseh oblik nediskriminacije in strpnosti do posameznikov ter skupnosti in enakopravnosti vseh;
- D. ker morajo izkušnje, pridobljene med arabsko pomladjo, EU še naprej spodbujati k pregledu in izboljšanju politik, povezanih med drugim tudi z zagovorniki človekovih pravic, mednarodnim humanitarnim pravom, dialogi o človekovih pravicah s tretjimi državami in civilno družbo, vključno z nevladnimi organizacijami, temeljnimi gibanji in socialnimi mediji, ter k zagotavljanju skladnosti med njimi;
- E. ker mora EU državam, s katerimi sklepa mednarodne sporazume, tudi trgovinske, pomagati pri uresničevanju vseh navedenih temeljnih načel ter pri tem zlasti skrbeti, da se dosledno upoštevajo klavzule v zvezi z demokracijo in človekovimi pravicami, vključene v te sporazume;
- F. ker je dostop do interneta bistven za dostopanje do informacij, svobodno izražanje, svobodo tiska in svobodo zbiranja ter gospodarski, družbeni, politični in kulturni razvoj;

- ker mora EU varovati in spodbujati človekove pravice, tudi na spletu in zunaj njega;
- G. ker v številnih državah po svetu tako vlade kot nadržavni akterji vedno bolj kršijo svobodo misli, vesti in veroizpovedi ali prepričanja, kar vodi v diskriminacijo in nestrnost do nekaterih posameznikov in verskih skupnosti, vključno z manjšinami in neverniki;
  - H. ker je vloga žensk in njihova polna udeležba v politični, gospodarski in družbeni sferi bistvena, zlasti v povojskih procesih izgradnje miru, pogajanjih o demokratičnem prehodu in procesih reševanja konfliktov, sprave in stabilizacije;
  - I. ker letno poročilo o človekovih pravicah in demokraciji v svetu ter politika EU za to področje ne bi smela le odražati in pregledovati pretekle dosežke in neuspehe, ampak bi morala biti tudi navdih za strategijo in akcijski načrt EU za človekove pravice in demokracijo; ker bi morala vsa naslednja letna poročila v idealnem primeru oprijemljivo in redno prispevati k izboljšanju politike EU za človekove pravice v svetu;

Letno poročilo EU za leto 2011

- 1. pozdravlja sprejetje letnega poročila EU o človekovih pravicah in demokraciji za leto 2011; pozdravlja dejstvo, da je podpredsednica Komisije/visoka predstavnica predstavila letno poročilo na junijskem plenarnem zasedanju Parlamenta in se s tem vrnila k ustaljeni praksi;
- 2. je seznanjen s pozitivnimi ukrepi za pripravo letnega poročila, sprejetimi v zadnjih letih, vendar poudarja možnost nadaljnje izboljšave;
- 3. meni, da bi moralo biti letno poročilo pomembno orodje za obveščanje o delu EU na tem področju in bi izboljšati prepoznavnost ukrepov EU; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj se pri pripravi prihodnjih letnih poročil dejavno in sistematično posvetuje s Parlamentom ter poroča o tem, kako so bile upoštevane resolucije Parlamenta;

Spolne ugotovitve

- 4. pozdravlja sprejetje strateškega okvira EU za človekove pravice dne 25. junija 2012; poziva institucije EU, naj sodelujejo za zagotovitev primerenega izvajanja, da bi pravočasno in verodostojno izpolnili zavezo iz Pogodbe EU o načelnem in neomajnjem izvajaju zunanje politike, ki temelji na človekovih pravicah, demokratičnih vrednotah in pravni državi in se pri tem izogiba dvojnim merilom;
- 5. poziva Svet, Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje in Parlament, naj ohranijo in izvajajo svojo vlogo vodilnih zagovornikov človekovih pravic s tesnim sodelovanjem pri izvajjanju skladne, ambiciozne in učinkovite politike EU o človekovih pravicah v svetu na podlagi tega strateškega okvira in s pomočjo razvojne pomoči in priložnosti, ki jih ponuja Evropski sklad za demokracijo;
- 6. priporoča, naj Svet in Evropska služba za zunanje delovanje izvedeta srednjeročno oceno novega svežnja o človekovih pravicah, zlasti akcijskega načrta; vztraja, da se je treba v tem procesu obširno posvetovati s Parlamentom ter ga redno obveščati, v proces pa mora

biti vključena tudi civilna družba;

7. pozdravlja pooblastilo posebnega tematskega predstavnika EU za človekove pravice in predvideno vzpostavitev Delovne skupine za človekove pravice (COHOM) v okviru Sveta s sedežem v Bruslju; z veseljem pričakuje njuno tesno sodelovanje s Parlamentom, v prvem primeru tudi v skladu z določbami člena 36 PEU;
8. pričakuje, da bo Delovna skupina za človekove pravice okreplila sodelovanje z delovno skupino Sveta o temeljnih pravicah (FREMP) za obravnavo vprašanja skladnosti med zunanjim in notranjim politikom EU glede človekovih pravic; poudarja, da je pomembno, da znotraj Unije obstajajo povezane, dosledne in zgledne politike v skladu s temeljnimi vrednotami in načeli, da bi imela Unija čim večjo verodostojnost na svetovni ravni, da bi bile njene politike na področju človekovih pravic čim bolj učinkovite in da bi resnično spoštovale univerzalnost človekovih pravic;
9. pozdravlja pozitivni vpliv na skladnost notranjih in zunanjih politik EU, ki ga je imelo sodelovanje EU kot pravne osebe, vzpostavljene z Lizbonsko pogodbo, na ratifikacijo Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov decembra 2010; poziva k podobnemu pristopu do drugih mednarodnih pogodb in konvencij o človekovih pravicah; poziva Svet in Komisijo k proaktivnemu pristopu na tem področju, da bi odpravili negativne učinke nesistematičnega podpisovanja in ratifikacije drugih pomembnih zunanjih pogodb in konvencij v državah članicah EU;
10. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, Evropsko službo za zunanje delovanje, Svet in Komisijo, naj zaradi učinkovitosti zagotovijo usklajenost in doslednost različnih zunanjih finančnih instrumentov ter obstoječih in načrtovanih dejavnosti EU v zvezi s primerjalnimi analizami, spremljanjem in ocenjevanjem ter metodologij v zvezi z razmerami glede človekovih pravic in demokracije v tretjih državah, med drugim vključno z: razdelki o človekovih pravicah in demokraciji v poročilih o napredku širitev in sosedske politike; oceno načela „več za več“ človekovih pravic in demokracije, ki je določeno za evropsko sosedsko politiko; načrtovano vključitvijo človekovih pravic v ocene učinka, izvedene za zakonodajne in nezakonodajne predloge ter za regionalne ali dvostranske sporazume, ne glede na to, ali se nanašajo na trgovino, partnerstvo, pridruževanje ali sodelovanje; načrtom Komisije za uvedbo ocene stanja na področju človekovih pravic pri oblikovanju pogojev za pomoč EU (zlasti glede proračunske podpore); okrepljenim izvajanjem mehanizma spremljanja za nadzor spoštovanja konvencij o človekovih pravicah v državah GSP+; ciljem sistematiziranja nadaljnje uporabe poročil misij EU za opazovanje volitev; in poudarkom Sveta EU na primerjalnih analizah ter nadalnjem in sistematičnem upoštevanju vidikov v povezavi s človekovimi pravicami, spolom in otroki, ki jih je prizadel oborožen spopad, v dokumentih misij SVOP o pridobljenih izkušnjah;
11. pozdravlja sprejetje državnih strategij o človekovih pravicah za posamezne države, da bi politike izvajali na najprimernejši in najučinkovitejši način; priznava bistveno vlogo delegacij EU pri razvoju in nadalnjem ukrepanju glede strategij za posamezne države, prilagojenih posebnim okoliščinam, vendar poudarja odgovornost Evropske službe za zunanje delovanje za usklajevanje pri zagotavljanju skladne uporabe ciljev politike EU o človekovih pravicah, ki so določeni v strateškem okviru za človekove pravice in v smernicah EU; poudarja pomen dokončanja mreže osrednjih točk človekovih pravic in

demokracije v delegacijah EU ter misijah in operacijah SVOP; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj kot najboljšo prakso sprejmejo metodo obravnavanja vprašanj glede človekovih pravic na lokalni ravni z delovnimi skupinami o človekovih pravicah, oblikovanimi med delegacijami EU ter veleposlaništvi držav članic EU; hkrati poziva k ohranjanju rednih stikov s predstavniki civilne družbe, zagovorniki človekovih pravic in poslanci nacionalnih parlamentov; podpira cilj Evropske službe za zunanje delovanje o zagotavljanju usposabljanja o človekovih pravicah in demokraciji vsemu osebju Evropske službe za zunanje delovanje, Komisije, delegacij EU in misij SVOP ter osebju agencij Evropske unije, ki imajo odnose s tretjimi državami, in zlasti agencije FRONTEX; poziva, naj se prav posebna pozornost nameni potrebi po zaščiti zagovornikov človekovih pravic; meni, da bi bilo treba za večjo učinkovitost, uspešnost in usklajenost v SZVP, SVOP, trgovinski in razvojni politiki v okviru geografskih in tematskih programov splošno upoštevati državne strategije na področju človekovih pravic;

Ukrepi EU v Združenih narodih

12. pozdravlja prizadevanja EU za podporo in oživitev dela na področju človekovih pravic v okviru sistema ZN, vključno z zaključkom pregleda Sveta ZN za človekove pravice v letu 2011; poudarja nadaljnji pomen podpiranja neodvisnosti Urada visokega komisarja za človekove pravice in vloge tematskih posebnih poročevalcev ZN o človekovih pravicah za posamezne države ter pričakuje njihovo tesno sodelovanje z na novo imenovanim posebnim predstavnikom EU za človekove pravice; poudarja pomen pristopa Evropske unije h Konvenciji ZN o pravicah invalidov dne 22. januarja 2011 kot prvi konvenciji ZN s področja človekovih pravic, ki jo je Evropska unija ratificirala kot pravna oseba;
13. pozdravlja vodstvo, ki so ga države članice EU pokazale pri podpori verodostojnosti sistema ZN za človekove pravice, ko so skupaj razširile stalno vabilo na vse posebne postopke ZN v zvezi s človekovimi pravicami in sprožile posebno sejo Sveta ZN za človekove pravice o Libiji, kjer je bilo podano zgodovinsko priporočilo za začasno izključitev Libije, in ko so prevzele pobudo pri prizadevanjih, ki so vodila k vzpostavitvi neodvisne preiskovalne komisije o razmerah glede človekovih pravic v Siriji;
14. priznava potencial EU za vzpostavljanje stikov in ustvarjalno oblikovanje koalicij, kar kažejo ukrepi EU, ki so omogočili sprejetje prelomne resolucije Sveta za človekove pravice o človekovih pravicah, spolni usmerjenosti in spolni identiteti, ki so jo podprle vse države iz regije, ter doseganje soglasja v Ženevi in New Yorku glede potrebe po boju proti verski nestrpnosti in zaščiti svobode veroizpovedi in prepričanja ter istočasnem preprečevanju morebitnega škodljivega vpliva na druge osrednje človekove pravice, kot je svoboda izražanja;
15. ponavlja svoje nasprotovanje praksi regionalnih skupin, ki prirejajo volitve v Svet za človekove pravice brez protikandidatov;
16. priporoča nadaljnje ukrepe v zvezi s priporočili splošnega rednega pregleda, in sicer njihovo vključitev v državne strategije o človekovih pravicah, pa tudi v dialoge in posvetovanja o človekovih pravicah;

Politika EU o mednarodnem kazenskem pravosodju, boju proti nekaznovanju in

Mednarodnem kazenskem sodišču

17. obžaluje, da se v novih in tranzicijskih demokracijah pod pretvezo pravne države in boja proti korupciji pogosto kaže selektivna pravičnost; obžaluje, da je selektivna pravičnost postala zgolj sredstvo za politično maščevanje in obračun s političnimi disidenti, s katerim se opozicija, zaposleni v medijih in zagovorniki človekovih pravic ustrahujejo in potiskajo na obrobje, zlasti v času pred volitvami; je še vedno zaskrbljen zaradi kriminalnih preiskav in politično motiviranih tožb zoper člane opozicije v Ukrajini ter poziva ukrajinske organe oblasti, naj končajo nenehno nadlegovanje opozicije, saj je to velika ovira v prizadevanjih države, da bi zagotovila pravni red in demokratične vrednote.
18. obžaluje, da kljub številnim pozivom mednarodnih organov ruskim oblastem ni bilo napredka pri preiskavi smrti Sergeja Magnitskega; zato Svet poziva k uvedbi in izvajanju prepovedi izdajanja vizumov na ravni celotne EU za uradnike, ki so odgovorni za smrt Sergeja Magnitskega, ter zamrznitev morebitnega finančnega premoženja, ki ga imajo oni osebno ali njihovi najožji sorodniki v EU;
19. je še vedno razočaran zaradi postopkov zoper Mihaila Hodorkovskega in Platona Lebedeva, ki so na mednarodni ravni prikazani kot politični;
20. praznuje deseto obletnico začetka veljavnosti Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča; priznava Mednarodno kazensko sodišče kot mehanizem „zadnje stopnje“, ki je pristojen za uveljavljanje pravic žrtev zločinov zoper človečnost, genocida in vojnih zločinov, kot je določeno z načelom dopolnjevanja iz Rimskega statuta;
21. ponovno izraža svojo odločno podporo Mednarodnemu kazenskemu sodišču v boju proti nekaznovanosti najhujših kaznivih dejanj mednarodnega pomena; poziva EU in njene države članice, naj še naprej politično, diplomatsko, logistično in finančno podpirajo Mednarodno kazensko sodišče in druga mednarodna kazenska sodišča, vključno z ad hoc mednarodnima sodiščema za nekdanjo Jugoslavijo in Ruando, Posebnim sodiščem za Sierra Leone, izrednimi sodnimi senati v Kambodži ter Posebnim sodiščem za Libanon;
22. pozdravlja vključitev sklicevanja na potrebo po odločnem boju proti nekaznovanosti hudih kaznivih dejanj v strateški okvir EU za človekove pravice in demokracijo ter akcijski načrt za njegovo izvajanje, tudi z zavezanostjo Mednarodnemu kazenskemu sodišču in dogovorom o primarni dolžnosti posameznih držav, da raziščejo hude mednarodne zločine ter spodbujajo in prispevajo h krepitevi zmogljivosti nacionalnih sodnih sistemov za preiskovanje in pregon teh zločinov;
23. pozdravlja zaveze iz Sklepa Sveta 2011/168/SZVP glede Mednarodnega kazenskega sodišča, sprejete 21. marca 2011, in v poznejšem akcijskem načrtu, sprejetem 12. julija 2011, ter priporoča, naj EU in države članice zagotovijo njuno izvajanje z učinkovitim in konkretnimi ukrepi, ki bodo spodbudili univerzalnost in celovitost Rimskega statuta, podprli neodvisnost sodišča in njegovo uspešno in učinkovito delovanje ter podprli izvajanje načela dopolnjevanja; poziva posebnega predstavnika EU za človekove pravice, naj izvaja ukrepe, navedene v strateškem okviru EU za človekove pravice in demokracijo, povezane z Mednarodnim kazenskim sodiščem;
24. priznava prizadevanja Komisije za vzpostavitev "dopolnilnega instrumenta EU",

usmerjenega k podpori razvoju državnih zmogljivosti in ustvarjanju politične volje za preiskovanje in pregon domnevnih mednarodnih kaznivih dejanj, ter poudarja pomen poglobljenih posvetovanj z državami članicami, Parlamentom in organizacijami civilne družbe glede dokončnega izoblikovanja instrumenta;

25. ponovno priporoča, naj se Rimski statut doda v nabor mednarodnih pogodb o dobrem upravljanju in pravni državi, ki jih morajo ratificirati tretje države, ki so vključene v splošni sistem preferencialov (GSP+); podpira dosledno vključevanje klavzule o Mednarodnem kazenskem sodišču v sporazume EU s tretjimi državami; poziva k splošnemu upoštevanju Mednarodnega kazenskega sodišča pri vseh prednostnih nalogah zunanje politike EU, še zlasti s sistematičnim upoštevanjem boja proti nekaznovanju in načela dopolnjevanja;
26. poudarja pomembnost odločnih ukrepov EU za predvidevanje in s tem preprečevanje ali obsodbo primerov nesodelovanja, kot so vabila posameznikom, za katere je Mednarodno kazensko sodišče izdalo nalog za prijetje, ter izmikanje prijetju in predaji takih posameznikov; znova poziva EU in države članice, naj pravočasno izpolnijo vse zahteve sodišča za podporo in sodelovanje, da bi med drugim zagotovili izvršitev nerešenih nalogov za prijetje; znova potrjuje, da bi EU in njene države članice morale s pomočjo Evropske službe za zunanje delovanje vzpostaviti sistem notranjih smernic s kodeksom ravnanja za stike med uradniki EU in držav članic ter osebami, ki jih išče Mednarodno kazensko sodišče;
27. izraža globoko zaskrbljenost zaradi izida pogоворov o proračunu na desetem zasedanju skupščine držav pogodbenic od 12 do 21. decembra 2011, saj kaže, da sodišču ne bodo zagotovljena zadostna sredstva; globoko obžaluje, da nekatere evropske države podpisnice Rimskega statuta zahtevajo sprejetje proračuna z ničelno rastjo/nižjega proračuna in da skupščina sodišču ni želeta zagotoviti zadostnih sredstev za učinkovito izvajanje njegovih sodnih pristojnosti ter zanesljivo, pošteno, smiselno in učinkovito izvrševanje pravice; poziva države članice, naj na zasedanju skupščine držav pogodbenic izkažejo trdno podporo delovanju sodišča ter zavrnejo predloge za ničelno nominalno rast njegovega proračuna, saj bi to ogrozilo njegovo zmožnost izvrševanja pravice in odzivanja na nove razmere;
28. poudarja, da bi morala podpora EU v boju proti nekaznovanju zajemati številne pobude, ki med drugim vključujejo: okrepljena prizadevanja za spodbujanje širše ratifikacije in izvajanja Rimskega statuta ter Sporazuma o privilegijih in imunitetah sodišča, da bi sodišče postalo resnično globalno in univerzalno; okrepljena prizadevanja za zagotovitev polnega sodelovanja s sodiščem, vključno s sprejetjem nacionalne zakonodaje o sodelovanju in sklenitvijo okvirnih sporazumov z Mednarodnim kazenskim sodiščem o izvrševanju kazenskih sankcij, ki jih izreče sodišče, o varstvu in preselitvah žrtev in prič itd., da se omogoči ustrezno in pravočasno sodelovanje s sodiščem; ter odločno politično in diplomatsko podporo, še posebej na področju izvrševanja nerešenih nalogov za prijetje;
29. v zvezi z arabsko pomladjo poudarja pomen razvoja skladne in specifične politike EU o tranzicijskem sodstvu, poleg krepitev neodvisnosti sodstva, vključno s povezavo z Mednarodnim kazenskim sodiščem kot sodiščem na zadnji stopnji, da bi državam v tranziciji pomagali obravnavati pretekle kršitve človekovih pravic in se bojevati proti

nekaznovanju;

30. poudarja, da lahko digitalno zbiranje dokazov in razširjanje slik, ki prikazujejo kršitve človekovih pravic, prispevata k svetovnemu boju proti nekaznovanju; meni, da je potrebna pomoč pri pripravi gradiv, ki so po mednarodnem (kazenskem) pravu sprejemljiva kot dokazi v sodnih postopkih;

Ukrepi EU v mednarodnem humanitarnem pravu

31. pozdravlja vključitev, prvo te vrste, posebnega razdelka o mednarodnem humanitarnem pravu v letno poročilo o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2011 ter prizadevanja EU za zagotovitev odgovornosti, s tem da beleži vse zlorabe mednarodnega humanitarnega prava in podpornih mehanizmov odgovornosti ter se zavezuje k boju proti prisilnim izginotjem, nadaljnji podpori Mednarodnega kazenskega sodišča, delu za nadaljnjo udeležbo v glavnih instrumentih mednarodnega humanitarnega prava, spodbujanju spoštovanja temeljnih postopkovnih jamstev za vse osebe, pridržane v oboroženem spopadu, in podpori mednarodnim instrumentom za odpravljanje humanitarnih nevarnosti, ki jih predstavljajo eksplozivni ostanki vojne, kasetno strelivo, improvizirana eksplozivna telesa in protipehotne mine;
32. vendar obžaluje, da splošna osveščenost in izvajanje smernic EU za spodbujanje skladnosti z mednarodnim humanitarnim pravom ostajata na znatno nižji ravni v primerjavi z drugimi smernicami; poziva EU, naj bolj politično izpostavi in nameni več sredstev izvajanju teh smernic, zlasti tako, da bo zagotovila vključitev mednarodnega humanitarnega prava v operacije za krizno upravljanje ter da se bo aktivno bojevala proti nekaznovanju in zagotavlja individualno odgovornost;
33. poudarja tudi potrebo po zagotavljanju bolj sistematične obravnave boja proti nekaznovanosti za zločine proti človeštvu, vojne zločine in genocid v dvostranskih odnosih EU z zadavnimi državami tudi z omembo v izjavah za javnost, EU pa mora nekaznovanje bolj dosledno obravnavati na večstranski ravni, na primer v Generalni skupščini ZN in Svetu za človekove pravice;
34. ponavlja svojo zavezanost načelu „odgovornosti za zaščito“ in poudarja pomen prevzema odgovornosti s strani mednarodne skupnosti, vključno z EU, pri obravnavi hudičkih kršitev človekovih pravic v tretjih državah, kadar vlade teh držav niso zmožne zaščititi svojih državljanov ali pa tega ne želijo storiti; poudarja, da ta ukrep mednarodne skupnosti pomeni humanitarno posredovanje in ustrezni diplomatski pritisk ter le v skrajnem primeru kolektivno uporabo sile v okviru ali z odobritvijo ZN; poziva EU k dejavnemu sodelovanju in spodbujanju nujne reforme Varnostnega sveta ZN, da bi preprečila oviranje uveljavljanja načela „odgovornosti za zaščito“;
35. v tem okviru želi pohvaliti ukrepe Evropske unije in številnih držav članic, ki so prevzele vodstvo pri preprečevanju nadaljnjega nasilja nad civilnim prebivalstvom v Libiji leta 2011, vendar obžaluje pomanjkanje usklajenega odziva na ravni EU;
36. je globoko zaskrbljen nad položajem človekovih pravic v Libiji, zlasti glede razmer v zaporih in ravnanja s priporniki, ki so v ujetništvu številnih milic brez učinkovitega in resnega nadzora začasne vlade, ter zahteva večjo budnost in trajno podporo mednarodne

skupnosti, kot je 25. januarja 2012 pred Varnostnim svetom ZN zahtevala visoka komisarka ZN za človekove pravice;

37. je seznanjen s prizadevanji Evropske unije in mednarodne skupnosti v Siriji, vendar obžaluje, ker ta prizadevanja niso pripomogla k izboljšanju položaja na terenu; ponovno izraža globoko zaskrbljenost zaradi razmer v Siriji, zlasti glede trajajočih izrednih razmer na področju človekovih pravic in humanitarne krize; najostreje obsoja širjenje brutalnega nasilja in sistematične kršitve človekovih pravic ter temeljnih svoboščin, ki jih sirske režim izvaja nad svojim prebivalstvom, vključno z otroki in ženskami; poziva sirske oblasti k takojšnjemu prenehanju kršenja človekovih pravic in izpolnjevanju njihovih dolžnosti v okviru mednarodnega prava na področju človekovih pravic, kar bi omogočilo mirne in demokratične spremembe; ponovno izraža trdno podporo posebnemu odposlancu ZN in Arabske lige in poziva Varnostni svet ZN, naj sprejme ustrezne ukrepe za ustavitev pobojev civilistov in odgovorne za hude vojne zločine in kršitve človekovih pravic v Siriji preda Mednarodnemu kazenskemu sodišču;
38. pozdravlja novi program EU Aid Volunteers – Evropska prostovoljska enota za humanitarno pomoč, ki bo v začetnem programskem obdobju v letih 2014–2020 približno 10.000 Evropejcem omogočil sodelovanje v humanitarnih dejavnostih po vsem svetu, tam, kjer je pomoč najbolj potrebna, ter izkazovanje evropske solidarnosti s praktično pomočjo skupnostim, ki so jih doletele naravne ali druge nesreče;
39. trdi, da bi morale biti zasebne vojaške in varnostne službe odgovorne za vse kršitve človekovih pravic in humanitarnega prava, ki jih zgreši njihovo osebje; poziva EU in države članice, naj glede na razširjeno uporabo zasebnih vojaških in varnostnih služb okrepijo prizadevanja za oblikovanje verodostojne regulativne rešitve, s katero bi odpravili pravne vrzeli glede odgovornosti;

Evropska sosedstva politika in arabska pomlad

40. poudarja, kako pomembne so bile vstaje v arabskem svetu leta 2011, saj so pomenile tako izraz želje po svobodi, pravici in dostojanstvu kot tudi velik izziv za politiko EU v regiji in onkraj nje; priznava, da je EU okreplila svoja politična prizadevanja v vzhodnem in južnem sosedstvu, a poudarja, da se je treba naučiti iz prejšnjih političnih napak ter oblikovati novo politiko, ki bo spoštovala človekove pravice in podpirala demokratične vrednote;
41. pozdravlja, da politika EU do južnega sosedstva po novem poudarja vzajemno odgovornost in skupno predanost splošnim vrednotam človekovih pravic, demokracije in pravne države; zahteva doslednost v približevanju politike EU na področju človekovih pravic jugu in vzhodu; poudarja, da je treba na vzhodu preprečiti enake politične napake, kot so bile storjene na jugu pred arabsko pomladjo leta 2011;
42. poudarja pomen vloge žensk in njihove polne udeležbe v političnem in gospodarskem odločanju, zlasti v povojnih procesih izgradnje miru, pogajanjih o demokratičnem prehodu in procesih reševanja konfliktov, sprave in stabilizacije, in sicer v smislu cilja ozaveščanja in posvečanja večje pozornosti odpravi diskriminacije žensk v procesih demokratizacije v številnih tretjih državah;

43. ponovno poudarja stališče, da bi moral pristop „več za več“ temeljiti na jasno opredeljenih merilih ter posebnih, izmerljivih, dosegljivih, preglednih in časovno vezanih primerjalnih analizah; poziva ESZD in Komisijo, naj začneta ta pristop sistematično vključevati v poročila o napredku pri sosedski politiki;
44. pozdravlja okrepljeno navezovanje stikov EU s civilno družbo in poudarja, da mora civilna družba bolj sistematično in redno prispevati k pripravi državnih strategij za človekove pravice in ocen človekovih pravic, ki so potrebne za ustrezeno izvajanje novega pristopa „več za več“ v politiki EU;
45. prav tako pozdravlja dejavnosti v okviru pobude vzhodnega partnerstva pri spodbujanju človekovih pravic, demokracije, temeljnih svoboščin in pravne države v partnerskih državah; poziva Evropsko unijo naj se opre na izkušnje lastnih držav članic pri prehodu iz avtoritativnih v demokratične režime ter pretvorji pri tem pridobljene izkušnje v oprijemljive, v rezultate usmerjene programe v vzhodnih partnerskih državah Unije; poziva EU, naj zavzame dejavnejše in bolj usklajeno stališče pri spodbujanju človekovih pravic, demokracije in pravne države v partnerskih državah;
46. obžaluje pa, da politika vzhodnega partnerstva včasih pušča prostor za napačno interpretacijo ter pravzaprav postaja politika vsesplošne popustljivosti in odpuščanja, vsebuje pa tudi dvojna merila, ki se pogosto uporabljajo v zvezi z državami vzhodnega partnerstva;
47. je še vedno izredno zaskrbljen zaradi pomanjkanja demokracije, pravne države, temeljnih svoboščin in spoštovanja človekovih pravic v Belorusiji, edini državi iz evropskega sosedstva, ki ne sodeluje v polni meri v vzhodnem partnerstvu in pri delu parlamentarne skupščine Euronest, zlasti po predsedniških volitvah decembra 2010 in nasilnem zatiranju protestnikov in politične opozicije, ki je sledilo, vključno s sojenjem aktivistom leta 2011, pri katerih niso bili upoštevani mednarodni standardni in so bile izrečene nesorazmerno visoke kazni; želi pohvaliti enotnost EU pri odzivu na izgon diplomatov EU iz Belorusije februarja 2012; poziva Unijo in vse države članice, naj ohranijo koherentno in dosledno politiko do Belorusije ter naj ohranijo pritisk na politični režim, tudi s kaznimi, med drugimi za zadevne funkcionarje, civilnemu prebivalstvu pa naj se približajo z metodami, kot sta poenostavitev vizumskih postopkov in večje možnosti izobraževanja in izmenjave; je zelo zaskrbljen, ker je Ales Bjaljakci v zaporu že od 4. avgusta 2011; obžaluje dejanja poljske in litovske vlade, ki sta omogočili prijetje Alesa Bjaljackega, tako da sta posredovali bančne podatke, ter vse akterje v EU poziva k sprejetju vseh potrebnih ukrepov, da se take napake ne bi več ponovile;
48. poziva EU, naj enako dosleden pristop uporabi tudi, ko gre za kršitve človekovih pravic v vseh tretjih državah, tako partnerskih državah kot tistih, s katerimi ima EU manj razvite odnose; vztraja pri tem, da mora biti EU glasna, kadar je treba opozoriti na kršitve človekovih pravic in jih obsoditi, ne glede na to, kje in kdaj se pojavijo, in ne ozirajoč se na stopnjo ali strateško pomembnost partnerstva z zadevno državo; poudarja, da bi morala EU uporabiti finančno pomoč in gospodarske odnose kot mehanizem pritiska za zagotovitev zavezanosti vseh svojih partnerjem univerzalnim vrednotam na področju človekovih pravic;

Politike EU v podporo demokratizaciji in volitvam

49. poudarja vzajemno spodbudno naravo človekovih pravic in demokracije, saj družbe s spoštovanjem človekovih pravic ustvarjajo svoboden politični prostor, potreben za mirljubno demokratično izražanje mnenja; s tem v zvezi pozdravlja večjo osredotočenost EU na spodbujanje demokracije, kar ponazarja nedavno ustanovljena Evropska ustanova za demokracijo;
50. poudarja, da je potreben dolgoročnejši pristop, ki zajema celoten volilni ciklus, da bi se bilo mogoče ustrezeno odzvati na poročila in priporočila misij EU za opazovanje volitev; poudarja, kako pomembno je oblikovati realistična in uresničljiva priporočila ter zagotoviti, da jih spremljajo delegacije EU in da postanejo del njihovega političnega dialoga in pomoči; meni, da bi morale stalne delegacije Evropskega parlamenta in skupne parlamentarne skupščine prav tako igrati večjo vlogo pri spremljanju teh priporočil misij in analizi napredka, doseženega na področju človekovih pravic in demokracije; spodbuja misije EU za opazovanje volitev, naj okrepijo usklajevanje z drugimi mednarodnimi misijami za opazovanje volitev, s čimer bi izboljšali skladnost ukrepov EU na tem področju; poudarja, da mora EU za oblikovanje trajnih in neodvisnih volilnih postopkov v tretjih državah vlagati v usposabljanje lokalnih opazovalcev; poudarja dejstvo, da so za prehod v demokracijo in napredek pri spodbujanju človekovih pravic potrebne dolgoročne strategije ter da morda kratkoročno ne bosta opazna zato spodbuja Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v države, ki prehajajo iz avtoritarnih v demokratične režime, in tiste, ki beležijo večje odmike od demokracije, pošljeta misije EU za opazovanje volitev ter podrobno spremljata vsaj dva volilna cikla;
51. ponovno poziva Svet in Komisijo, naj razvijeta povezano in dolgoročno strategijo za vsako misijo EU za spremljanje volitev, ki ji dve leti po zaključku misije sledi ocena demokratičnega napredka, pri oblikovanju katere je ustrezeno udeležen zadevni glavni opazovalec za opazovanje volitev, in o kateri bo Parlament razpravljal med letno razpravo o človekovih pravicah z visoko predstavnico/podpredsednico; opozarja na zavezo visoke predstavnice/podpredsednice, da se bo pri opazovanju volitev osredotočila na sodelovanje žensk in narodnih manjšin ter invalidov v vlogi kandidatov in volivcev;
52. poudarja, da mora EU sodelovati s političnimi strankami, da bi interesne strani lahko uporabljale orodja in tehnike, s katerimi je mogoče vzpostaviti tesnejše povezave z javnostjo, izvajati konkurenčne volilne kampanje in uspenejše delovati v zakonodajnem obdobju; poudarja, da je demokratizacija proces, v katerem morajo sodelovati tudi državljeni, lokalna gibanja in civilna družba; zato je prepričan, da bi EU morala financirati programe, ki spodbujajo državljansko udeležbo, izobraževanje volivcev, organizacijo ukrepov zagovorništva in svobodo tiska ter izražanja, in na splošno zagotavljajo politični nadzor in državljanom pomagajo pri uveljavljanju njihovih pravic;
53. meni, da je enaka udeležba žensk v politiki in vladni bistvenega pomena za izgradnjo in vzdrževanje demokracije; zato poudarja, da bi morali programi EU na področju človekovih pravic in demokratizacije dajati prednost sodelovanju in krepitvi zmogljivosti žensk kot voditeljic, aktivistk in osveščenih državljanek v zakonodajnih obdobjih, političnih strankah in civilni družbi; meni, da mora EU še naprej podpirati in spodbujati ženske, naj kandidirajo za politične funkcije in pomembno sodelujejo pri vseh vidikih

državljanskega in političnega življenja; opozarja, da polna udeležba žensk v političnem življenju ni omejena na statistične cilje glede števila kandidatik in izvoljenih oseb ter da zagotavljanje enakosti spolov temelji na upoštevanju vprašanj v zvezi s pravicami žensk pri oblikovanju politik ter zagotavljanju svobodne in dejanske udeležbe žensk v vseh vidikih javnega, političnega in gospodarskega življenja;

54. opozarja, da je izgradnja legitimnih demokratičnih temeljev, ustrezno deluječe civilne družbe ter demokratične skupnosti, ki temelji na pravicah, dolgoročni proces, ki ga je treba zastaviti od spodaj navzgor in ki zahteva notranjo, regionalno, lokalno in mednarodno podporo;
55. pozdravlja ustanovitev Direktorata za podporo demokraciji v Parlamentu ter razširitev mandata njegove usklajevalne skupine za volitve, ki je bila preoblikovana v usklajevalno skupino za volitve in demokratično podporo; pričakuje, da bodo dejavnosti v podporo demokraciji, ki jih izvaja Evropski parlament, vključno s političnimi skupinami, še okrepljene, zlasti prek njegovega urada za spodbujanje parlamentarne demokracije in njegove enote za opazovanje volitev;

Dialogi in posvetovanja o človekovih pravicah s tretjimi državami

56. priznava prednosti izčrpnih dialogov o človekovih pravicah s tretjimi državami, zlasti če se jih učinkovito združi z izvajanjem državnih strategij na področju človekovih pravic; poudarja pa, da se dialogov ne sme uporabiti kot pripomočka, s katerim bi potisnili v ozadje razprave o človekovih pravicah na drugih, višjih ravneh političnega dialoga, kot so srečanja na vrhu; prav tako poziva, naj bodo vprašanja človekovih pravic osrednji del vseh odnosov s tretjimi državami;
57. poudarja, kako pomembno je, da EU te dialoge uporabi za izpostavljanje posameznih zaskrbljujočih primerov, zlasti zapornikov vesti, ki so zaprti zaradi uveljavljanja pravice do svobode govora, zbiranja, veroizpovedi ali prepričanja, in poziva EU, naj učinkovito spremlja te primere v zadavnih državah;
58. ponovno izraža zaskrbljenost zaradi vztrajnega pomanjkanja napredka pri številnih dialogih o človekovih pravicah, pa tudi zaradi odsotnosti preglednih primerjalnih merit, s katerimi bi natančno ocenili napredek ali nazadovanje na področju človekovih pravic; je seznanjen z nenehnimi težavami EU pri pogajanjih o boljših pogojih dialogov o človekovih pravicah, zlasti s Kitajsko in Rusijo; poziva pravkar imenovanega posebnega predstavnika EU za človekove pravice, naj v navedenih in drugih dialogih prevzame vodilno vlogo ter si v zvezi s tem prizadeva za nov, ciljno usmerjen pristop s stalnim sodelovanjem s Parlamentom;
59. poudarja, da so kitajske oblasti sicer sprejele nekatere ukrepe v pravo smer, vendar se kljub temu razmere na področju človekovih na Kitajskem še naprej slabšajo, zaznamujejo pa jih vedno večji socialni nemiri in zaostrovjanje nadzora in zatiranja zagovornikov človekovih pravic, odvetnikov, blogerjev in socialnih aktivistov, pa tudi ciljne politike, usmerjene v marginalizacijo Tibetancev in njihove kulturne identitete; poziva kitajske oblasti, naj začnejo resno sodelovati s tibetanskim prebivalstvom, da bi opredelili globlje vzroke za samozažige tibetanskih menihov in nun ter prenehali z nadlegovanjem in ustrahovanjem Tibetancev, ki uveljavljajo svoje pravice do svobode izražanja, zbiranja in

zdrževanja, ustavili uporabo nepotrebne prekomerne sile pri soočanju s protestniki, raziskali vse primere kršenja človekovih pravic in neodvisnim opazovalcem omogočili dostop do upornih območij;

60. ponovno poziva k imenovanju posebnega predstavnika EU za Tibet, ki bi bil odgovoren za varovanje človekovih pravic in med drugim tudi za pravico do svobodnega prakticiranja vere in kulture na Kitajskem;
61. je še vedno razočaran, ker Parlament ni sistematično vključen v ocenjevanje dialogov o človekovih pravicah, tudi dialogov z Rusijo in Kitajsko; zahteva, da se uredi dostop Parlamenta do teh ocen, in spominja, da Smernice EU o dialogu na področju človekovih pravic navajajo, da bo „pri teh ocenah sodelovala civilna družba“;
62. ponovno poudarja, da je treba položaj in spodbujanje pravic žensk, enakost spolov in prizadevanja za boj proti nasilju nad ženskami sistematično upoštevati v vsakem dialogu o človekovih pravicah, ki ga ima Evropska unija s tretjimi državami, s katerimi je podpisala sporazume o sodelovanju ali pridružitvene sporazume;

Sankcije EU ter klavzule o človekovih pravicah in demokraciji v sporazumih EU

63. pozdravlja zavezo iz akcijskega načrta EU za človekove pravice o razvoju metodologije, s katero bi izboljšali analizo stanja na področju človekovih pravic v tretjih državah, ki bi se opravljala v povezavi z začetkom izvajanja ali sklenitvijo trgovinskih in/ali naložbenih sporazumov; poziva EU, naj zagotovi, da bo dodelitev statusa GSP+ tesno povezana z ratifikacijo in izvajanjem ključnih mednarodnih instrumentov na področju človekovih pravic v zadevni državi, kar bo omogočalo redno ocenjevanje takih obveznosti, s posebnim poudarkom na spoštovanju svobode izražanja, zbiranja, združevanja in veroizpovedi ali prepričanja ter pravic manjšin, žensk in otrok; zlasti poudarja potrebo po preglednosti pri zagovarjanju človekovih pravic priseljencev;
64. pozdravlja prizadevanja EU za vključitev klavzule o človekovih pravicah in demokraciji v vse okvirne politične sporazume EU, a ponovno zahteva, da morajo vsa pogodbena razmerja s tretjimi državami, tako industrijskimi državami kot državami v razvoju ter vključno s sektorskimi, trgovinskimi in tehničnimi sporazumi ali sporazumi o finančni pomoči, brez izjeme vključevati pogojevanja in klavzule z jasno izraženim besedilom o človekovih pravicah in demokraciji; meni, da je sedanji prag v shemah splošnega sistema preferencialov, ki bi lahko sprožil ukrepanje v zvezi s klavzulami o človekovih pravicah, visok, vendar bi ga morali prilagoditi vsaki posamezni državi; opozarja na novi predlog reforme splošnega sistema preferencialov, ki je bil podan leta 2011 in predлага razširitev postopka posvetovanja ter vsebuje določbe za poenostavitev preiskav kršitev človekovih pravic v odboru GSP; v zvezi s tem izraža globoko zaskrbljenost zaradi slabšanja stanja na področju človekovih pravic v Kambodži, kjer prisvajanje zemlje povzroča še večjo revščino in vodi v kršenje klavzul o človekovih pravicah, ki so del veljavnih sporazumov med EU in Kambodžo; opozarja, da nedoslednost pri izvajanju klavzule o človekovih pravicah lahko ogrozi verodostojnost in učinkovitost politike pogojenosti EU;
65. pozdravlja ukrepe in načrte, ki so jih v letu 2011 sprejele oziroma razvile institucije EU in države članice s ciljem oblikovati skladnejšo in doslednejšo politiko na področju družbene odgovornosti podjetij, med drugim v podporo človekovim pravicam po vsem svetu in za

izvajanje vodilnih načel ZN o podjetništvu in človekovih pravicah iz leta 2011;

66. poudarja, kako pomembno je v sporazume o prosti trgovini s tretjimi državami ali državami v razvoju vključiti družbeno odgovornost podjetij, saj se s tem spodbuja človekove pravice ter družbene in okoljske standarde; predлага, da se v vse prihodnje sporazume o prosti trgovini poleg socialnih in okoljskih poglavij vključi obsežno poglavje o človekovih pravicah; prav tako poziva Komisijo, naj v okviru sporazumov o prosti trgovini spodbuja štiri temeljne delovne standarde, na primer svobodo združevanja in pravico do kolektivnih pogajanj; odpravo vseh oblik prisilnega dela; odpravo otroškega dela; in odpravo diskriminacije pri zaposlovanju; poudarja tudi, da bi bilo treba dodatno okrepliti mehanizme spremeljanja in izvrševanja splošnega sistema preferencialov;
67. poudarja, da je dosledna uporaba klavzul o človekovih pravicah v sporazumih bistvenega pomena za odnose Evropske unije in njenih držav članic s tretjimi državami; poudarja, da je pomembno pregledati, kako so države članice sodelovale z represivnim aparatom pod pretvezo boja proti terorizmu; v zvezi s tem poudarja, da se mora na novo revidirana evropska sosedska politika osredotočiti na podporo reformi varnostnega sektorja ter zlasti zagotoviti predvsem jasno ločitev obveščevalnih funkcij od kazenskega pregona; poziva visoko predstavnico/potpredsednico, posebnega predstavnika EU za človekove pravice, Evropsko službo za zunanje delovanje, Svet in Komisijo, naj okrepijo svoje sodelovanje z Odborom za preprečevanje mučenja in drugimi ustreznnimi mehanizmi Sveta Evrope pri načrtovanju in izvajanju projektov pomoči v boju proti terorizmu s tretjimi državami in v vseh oblikah dialoga s tretjimi državami v okviru boja proti terorizmu;
68. poudarja pomen nadaljevanja dela na področju globalne prakse, zlasti v zvezi s skrivnimi pridržanji v okviru boja proti terorizmu; vztraja pri tem, da boj proti terorizmu nikakor ne sme biti izgovor za kršitve človekovih pravic niti v tretjih državah niti na ozemlju Evropske unije; v zvezi s tem spominja na sprejetje svoje resolucije z dne 11. septembra 2012 o domnevni uporabi evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA: nadaljnje ukrepanje po poročilu odbora TDIP Evropskega parlamenta, pri čemer države članice poziva k uresničitvi zadavnih priporočil;
69. vztraja pri tem, kako pomembno je, da EU dosledno spoštuje in izvaja mednarodne zaveze, politike in instrumente zunanje politike, na primer smernice za politiko glede mučenja in dialogih o človekovih pravicah, da bo tako bolj verodostojna pri zahtevah za dosledno izvajanje klavzul o človekovih pravicah v pridružitvenih sporazumih ter da bo lahko pozvala svoje največje zaveznice k spoštovanju lastnih notranjih in mednarodnih zakonov;
70. da bi povečali verodostojnost klavzule o človekovih pravicah in predvidljivost ukrepanja EU, priporoča, da se klavzula dodatno razširi in vanjo vključijo politični in pravni postopkovni mehanizmi, ki bi se uporabili v primeru zahteve za začasno prekinitev dvostranskega sodelovanja zaradi ponavljačih se in/ali sistematičnih kršitev človekovih pravic, ki so v nasprotju z mednarodnim pravom;
71. poziva Evropsko unijo, naj se prepriča, da trgovinski sporazumi, ki jih sklepa s tretjimi državami, vsebujejo klavzule, ki spodbujajo socialno kohezijo ter zagotavljajo upoštevanje socialnih in okoljskih standardov in standardov dela, pa tudi dobro

upravljanje z naravnimi viri, zlasti z zemljo in vodo; ugotavlja, da EU razvija mehanizem za spremeljanje človekovih pravic, ki bo vključen v sporazume o partnerstvu in sodelovanju in druge trgovinske sporazume s številnimi državami; poudarja, da ti mehanizmi za spremeljanje niso dovolj ambiciozni in so nejasno opredeljeni, s čimer ogrožajo obvezo glede spodbujanja človekovih pravic in demokracije v svetu, navedeno v Pogodbah EU; je v zvezi s tem zlasti zaskrbljen glede sporazuma o partnerstvu in sodelovanju z Uzbekistanom in sporazuma o partnerstvu in sodelovanju s Turkmenistanom, ki je v teku;

72. ponovno priporoča EU, naj sprejme doslednejšo in učinkovitejšo politiko glede sankcij in omejevalnih ukrepov EU ter navede jasna merila o tem, kdaj bo posegla po njih in katero vrsto sankcij bo uporabila, vključi pa naj tudi pregledne kazalnike za njihovo odpravo; poziva Svet, naj zagotovi, da pri odločitvah o uvedbi omejevalnih ukrepov ali sankcij ni dvojnih meril in da se izvajajo ne glede na politične, gospodarske in varnostne interese;
73. poziva Komisijo in države članice, naj na mednarodni ravni obravnavajo nasilje nad ženskami in kršitve človekovih pravic na podlagi spola, zlasti v okviru veljavnih dvostranskih pridružitvenih sporazumov in mednarodnih trgovinskih sporazumov ter tistih, ki so še v postopku pogajanja;

Svoboda izražanja (socialni mediji/digitalna svoboda)

74. ugotavlja, da je arabska pomlad pokazala, kako nova globalna informacijska in komunikacijska arhitektura ne ustvarja le novih kanalov za svobodo izražanja, pač pa omogoča tudi nove oblike političnega zbiranja, ki se izogibajo tradicionalnim načinom; v zvezi s tem poudarja, da podeželska območja pogosto niso dovolj povezana s sodobnimi komunikacijskimi tehnologijami; poziva institucije EU in države članice, naj izkoristijo pozitivni potencial novih tehnologij v zunanji politiki EU, pri čemer poudarja, da se bo finančna pomoč odobrila le organiziranim skupinam, ki imajo jasen in skladen politični program; poziva institucije in države članice EU, naj začnejo obravnavati nevarnosti spletnne cenzure in represije; pozdravlja začetek izvajanja strategije stalne povezanosti decembra 2011, katere namen je razviti orodja, ki bi EU v ustreznih primerih omogočala zagotavljanje pomoči organizacijam civilne družbe ali posameznikom, da bi se lahko izognili samovoljnemu oviranju dostopa do elektronskih komunikacijskih tehnologij, tudi do interneta;
75. priznava, da bo vedno večja odvisnost od informacij in infrastrukture za komunikacijske tehnologije najverjetneje razkrila nove šibke točke in mednarodne pomisleke glede varnosti; opozarja pa, da je internet zaradi številnih decentraliziranih značilnosti, ki povzročajo pomisleke glede kibernetske varnosti, prav tako zmogljivo orodje v rokah zagovornikov človekovih pravic, ki živijo pod represivnimi režimi; zato poudarja, kako pomembna je celovita strategija digitalne svobode, ki bi vsebovala jasno razsežnost človekovih pravic, vključno s presojo vpliva na človekove pravice, pri razvoju politik in programov, ki se nanašajo na kibernetsko varnost, boj proti kibernetskemu kriminalu, internetno upravljanje in druge politike EU na tem področju; v zvezi s tem poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj zavzameta proaktiven pristop in vključita razsežnost kibernetske varnosti v svoje sodelovanje s tretjimi državami;

76. poudarja, da se za represijo ter nadzor državljanov in podjetij vedno pogosteje uporablja tehnologija za blokiranje vsebin, spremljanje in identifikacijo zagovornikov človekovih pravic, novinarjev, aktivistov in disidentov ter za inkriminacijo legitimnega izražanja na spletu in za sprejemanje restriktivne zakonodaje, ki upravičuje takšne ukrepe; priporoča, da se spodbujanje in varstvo digitalne svobode vključi v vse zunanje ukrepe, ukrepe financiranja ter politike in instrumente pomoči EU ter se vsako leto preveri, s čimer bi zagotovili odgovornost in stalnost; poziva Komisijo in Svet, naj jasno priznata digitalne svoboščine kot temeljne pravice in nujen pogoj za uživanje univerzalnih človekovih pravic, kot so svoboda izražanja, svoboda zbiranja in dostop do informacij, in za zagotavljanje preglednosti in odgovornosti v javnem življenju;
77. pozdravlja zavezo iz akcijskega načrta EU za človekove pravice glede razvoja novih javnih smernic o svobodi izražanja v spletu in zunaj njega, vključno z zaščito piscev blogov in novinarjev, zagovornikov človekovih pravic in opozicijskih strank;
78. poudarja pomen spodbujanja neodvisnega in svobodnega tiska in medijev, ki so ključni akterji ohranjanja pravne države in boja proti korupciji;
79. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so v porastu napadi na novinarje in medijske delavce po svetu ter njihovo ustrahovanje; poziva k okrepitvi prizadevenj EU, da bi v dialogih s partnerji Unije in drugimi državami spodbujali zagotavljanje njihove varnosti;
80. je močno zaskrbljen zaradi dogodkov, ki omejujejo svobodo izražanja in zbiranja na podlagi napačnih prepričanj o homoseksualnosti in transseksualnosti; opozarja, da takšni zakoni in predlogi niso skladni z Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah, ki izključuje diskriminatorne zakone in prakse, ki temeljijo na spolni usmerjenosti; poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije in posebnega predstavnika za človekove pravice, naj sistematicno obravnavata ta vprašanja;
81. obžaluje, da se tehnologija in storitve iz EU v tretjih državah uporabljajo za namene, ki kršijo človekove pravice, in sicer za cenzuriranje informacij, množični nadzor, spremljanje in izsleditev državljanov ter sledenje le-tem in njihovi uporabi (mobilnih) telefonskih omrežij in interneta; je zaskrbljen nad poročili o nekaterih podjetjih EU, ki sodelujejo z avtoritativnimi režimi, pri čemer jim pod pretvezo upoštevanja lokalne zakonodaje omogočajo brezplačen in neomejen dostop do svojih omrežij in podatkovnih zbirk, kot je znano v primeru podjetja s sedežem v EU TeliaSonera v več državah nekdanje Sovjetske zveze; je prepričan, da bi morali imeti evropska podjetja, njihove hčerinske družbe in podizvajalci temeljno vlogo pri spodbujanju in razširjanju socialnih standardov v svetu, zato bi morali ravnati v skladu z evropskimi vrednotami, pri poskusih širjenja na tuje trge pa v nobenem primeru ne bi smeli ogrožati človekovih pravic;
82. pozdravlja sklepe Sveta o prepovedi izvoza nekaterih informacijskih tehnologij in storitev v Sirijo in Iran ter poziva EU, naj te primere obravnavata kot precedense za prihodnje restriktivne ukrepe zoper druge represivne režime; trdno podpira predlog, da se kršenje človekovih pravic vključi v sistem nadzora izvoza blaga z dvojno rabo kot razlog, zaradi katerega lahko države članice uvedejo izvozne omejitve; v zvezi s tem opozarja na svoje stališče o sprejetju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembni Uredbe (ES) št. 428/2009 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo;

Podpora EU civilni družbi in zagovornikom človekovih pravic

83. poudarja, da je razvoj močne in živahne civilne družbe bistveni dejavnik, ki omogoča demokratični napredok in boljše varstvo človekovih pravic; poudarja, da je bila mobilizacija civilne družbe povod za zgodovinske spremembe arabske pomlad;
84. priznava EU, da si prizadeva okrepliti podporo organizacijam civilne družbe; zlasti ceni zmožnost Evropske unije, da se prek evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice, Sklada za civilno družbo in Evropskega sklada za demokracijo neposredno vključuje v civilno družbo; vendar obžaluje, da EU nima močnejše sistematične politike za prepričevanje partnerskih držav, naj odpravijo neupravičene zakonodajne in upravne omejitve, s katerimi omejujejo svobodo zbiranja in združevanja; poziva k oblikovanju takšnih političnih smernic;
85. ponovno izraža podporo uvedbi koncepta demokratične odgovornosti v razvojno sodelovanje EU in meni, da je pri tem bistvena vloga civilne družbe; poudarja, da mora vse osebje EU tesno sodelovati s civilno družbo v državi, v katero je napoteno; opozarja, da bi tesnejše sodelovanje s civilno družbo znatno prispevalo k oblikovanju izvedljivih in realističnih državnih strategij na področju človekovih pravic, ki bi bile prilagojene prednostnim nalogam teh držav;
86. obžaluje, da sta preganjanje in marginalizacija zagovornikov človekovih pravic še vedno močno razširjena po celem svetu; ugotavlja oženje demokratičnega prostora;
87. pozdravlja resolucijo Tretjega odbora Generalne skupščine ZN o zagovornikih človekovih pravic iz novembra 2011, katere sopokroviteljica je EU, in javno podporo, ki jo je EU izrekla posebni poročevalki ZN za zagovornike človekovih pravic in ustreznim regionalnim mehanizmom za zaščito zagovornikov človekovih pravic;
88. podpira načrte za vzpostavitev prostovoljne evropske pobude v okviru EIDHR za zagotavljanje začasnega zatočišča zagovornikom človekovih pravic, ki morajo nujno zapustiti svojo matično državo; poudarja, da je treba pobudo izvajati tako, da bo dopolnjevala že obstoječe programe za zatočišča;
89. ugotavlja, da so najbolj izpostavljeni grožnjam in nevarnosti zagovorniki človekovih pravic, ki delujejo na odročnih ali konfliktnih območjih, ki imajo tudi najmanj stikov z osebjem EU; poziva delegacije EU, naj razvijejo lokalne strategije o človekovih pravicah, s katerimi bodo vzdrževale redne stike z zagovorniki človekovih pravic na terenu in jim bodo dajale potrebno pomoč ter zaščito v skladu s smernicami EU glede zagovornikov človekovih pravic;
90. poudarja, da mora EU proaktivno ukrepati (reagiranje na grožnje zagovornikom človekovih pravic in podpora takim zagovornikom; opazovanje sodnih procesov proti zagovornikom človekovih pravic; takojšen, glasen in viden odziv na omejevanje svobode izražanja, združevanja in zbiranja) ter zagovornikom in/ali njihovim družinam poročati o dejavnostih v zvezi z njimi, kot je predpisano v smernicah EU glede zagovornikov človekovih pravic; v zvezi s tem poziva k okreplitvi mehanizma EIDHR za zagotovitev nujnih varnostnih ukrepov za zagovornike človekovih pravic, ki so ogroženi ali v nevarnosti;

91. obžaluje, da ni bil upoštevan njegov poziv, naj se poveča prepoznavnost letne nagrade Saharova, saj je ta nagrada omenjena le deklarativno v razdelku letnega poročila, ki se nanaša na Evropski parlament; ponovno poudarja, da mora Evropska služba za zunanje delovanje ustrezeno spremljati položaj kandidatov in prejemnikov nagrade ter razmere v njihovih državah; ponovno poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Evropsko komisijo, naj ostaneta v rednem stiku s kandidati in prejemniki nagrade Saharova, da se zagotovita neprekinjen dialog in spremljanje razmer v zadevnih državah na področju človekovih pravic ter zagotovi varstvo tistih, ki so preganjani; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj vključi nagrado Saharova v razdelek o zagovornikih človekovih pravic v letnem poročilu o človekovih pravicah;

92. poziva Komisijo in Svet, naj podpirata in usposabljata zagovornike človekovih pravic, aktiviste civilne družbe in neodvisne novinarje, krepita njihovo vlogo in zagotovita njihovo varnost in svobodo na spletu ter uveljavita temeljne pravice svobode izražanja, svobode zbiranja in svobode združevanja;

Delovanje EU proti smrtni kazni

93. ponovno izraža svoje neomajno stališče proti smrtni kazni v vseh zadevah in okolišinah ter trdno podpira prizadevanja EU, da bi Generalna skupščina ZN na 67. seji sprejela odločno resolucijo o moratoriju za smrtno kazen, tudi da bi dali zagona pripravam na svetovni kongres proti smrtni kazni; poudarja, da je EU vodilni akter na področju boja proti smrtni kazni in da tudi največ prispeva k temu boju;
94. poziva države članice, naj ne tržijo ali spodbujajo uporabe opreme, ki je prepovedana z Uredbo (ES) št. 1236/2005 z dne 27. junija 2005 o trgovini z določenim blagom, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje; poziva k rednemu in posodobljenemu nadzoru nad izvozom zdravil, ki jih proizvajajo farmacevtske družbe iz EU in bi se lahko uporabila za izvrševanje smrtnih kazni v tretjih državah; v zvezi s tem pozdravlja sklep Komisije iz leta 2011 o spremembji Uredbe (ES) št. 1236/2005 za okrepitev nadzora nad izvozom nekaterih zdravil, ki se lahko uporabljajo za izvršitev smrtne kazni; pozdravlja proaktivne ukrepe, ki so jih sprejele nekatere farmacevtske družbe EU za zaustavitev izvoza zdravil v tretje države, če obstaja predvidljivo tveganje, da se bodo uporabila za usmrnitve; poziva tudi druge farmacevtske družbe EU, naj sprejmejo podobne ukrepe; poziva Komisijo, naj v Uredbo (ES) št. 1236/2005 vstavi vseobsegajočo klavzulo, ki bi med drugim zahtevala predhodno izvozno dovoljenje za vsa zdravila, ki bi se lahko uporabljala za mučenje ali usmrnitve;
95. pozdravlja oceno organizacij za človekove pravice, da izvajanje smrtne kazni leta 2011 v glavnem potrjuje, da splošni trend vodi k njeni odpravi; vendar obžaluje, da se je število usmrnitv v Iranu, Iraku in Savdski Arabiji precej povečalo; izraža veliko razočaranje nad Kitajsko, ker noče razkriti kredibilnih podatkov o smrtnih kaznih in usmrnitvah, ki jih je po podatkih Amnesty International na tisoče; pozdravlja odpravo smrtne kazni v državi Illinois v Združenih državah Amerike, vendar obžaluje, da Združene države še naprej izvršujejo smrtno kazen, čeprav so leta 2011 edine med državami skupine G8 s smrtno kaznijo; z zaskrbljenostjo opozarja, da je Belorusija edina evropska država, ki še izvaja smrtno kazen; poziva EU in njene države članice, naj sistematicno in prednostno

obravnavajo to vprašanje v dialogu s temi državami;

Mučenje in drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje

96. pozdravlja sprejetje posodobljenih smernic za politiko EU do tretjih držav glede mučenja in drugih krutih, nečloveških ali poniževalnih kazni ali ravnana; vendar opozarja, da je za resničen napredek v politiki EU treba premagati izzive, ki jih prinašata ozaveščanje in izvajanje;
97. pozdravlja dejstvo, da so v posodobljenih smernicah skupine, ki potrebujejo posebno varstvo, razširjene na osebe, ki so žrtve diskriminacije na podlagi spolne usmerjenosti ali spolne identitete, in da je sprejeta zaveza, da se tretje države pozove, naj zagotovijo domače postopke za pritožbe in prijave, prilagojene spolu ali otrokom; vendar obžaluje, da usklajena prizadevanja EU zoper mučenje ne obravnavajo bolj sistematično vprašanja spola, kar je predvsem posledica pomanjkanja podatkov o vseh oblikah mučenja in slabega ravnana;
98. poudarja, da je treba smernice EU povezati z načini izvajanja Opcijskega protokola h Konvenciji ZN proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnaju (MOPPM), posebno pozornost pa nameniti nacionalnim preventivnim mehanizmom;
99. poudarja, da opredelitev suženjstva, kot so jo določili Združeni narodi, ustreza položaju ali stanju posameznika, nad katerim se uveljavljajo značilnosti lastninske pravice ali nekatere od teh značilnosti; obžaluje dejstvo, da še vedno obstajajo oblike sodobnega suženjstva, med drugim tudi v Evropski uniji; zato poziva Komisijo, naj vodi odločnejšo politiko o tej temi, zlasti kar zadeva hišno osebje, ki so družbena in poklicna kategorija, ki jo najbolj zadevajo te oblike suženjstva;
100. obžaluje, da je zloraba psihiatrije v politične namene še vedno pereč problem v številnih državah, ki imajo dolgo zgodovino uporabe nasilnih psihiatričnih metod za podpiranje nedemokratičnih režimov, s katerimi si prizadevajo zaščiti in ustaviti nasprotuječe družbene segmente in posameznike; zaskrbljeno poudarja, da temu trendu sledi tudi trend nedorečenih in težko dokazljivih oblik mučenja, tudi psihološkega terorja in ponižajočih razmer v zaporih;
101. opozarja na pomen poročila posebnega poročevalca Združenih narodov z dne 5. avgusta 2011 o mučenju in drugih oblikah krutega, nečloveškega ali ponižajočega ravnana ali kaznovanja (A/66/268), ki se osredotoča na vplive zapiranja v samico, vključno z uporabo te metode v psihiatričnih klinikah; izraža resno zaskrbljenost zaradi dokazov iz različnih držav, da se psihiatrične bolnišnice dejansko uporablajo kot centri za pridržanje; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, posebnega predstavnika EU za človekove pravice, Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj temu problemu posvetijo potrebno pozornost;
102. izraža zaskrbljenost zaradi prihodnjega delovanja rehabilitacijskih centrov za žrtve mučenja; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in službe Komisije, naj sodelujejo prek ločnice med zunanjim in notranjim politikom, da bi zagotovile, da meje upravnih pristojnosti ne bodo ogrozile podpore EU rehabilitacijskim centrom v Uniji ali zunaj nje;

103. obžaluje, da so kršitve človekovih pravic še vedno pereč problem na zasedenih območjih Cipra; ugotavlja, da turška vojska več tisoč beguncem, ki so bili prisiljeni zapustiti svoje domove in premoženje, še vedno ne dovoli, da bi živel i v svoji domovini; prav tako ugotavlja, da je družinam in svojcem pogrešanih oseb še vedno odvzeta pravica, da bi se seznanili z usodo svojih bližnjih, ker Turčija ne omogoča dostopa do vojnih območij in arhivov z ustreznimi poročili o preiskavah Odbora za pogrešane osebe na Cipru;

Diskriminacija

104. vztraja pri tem, da mora politični dialog o človekovih pravicah med EU in tretjimi državami obsegati bolj vključujočo in celovito opredelitev nediskriminacije, med drugim na podlagi veroizpovedi ali prepričanja, spola, rasnega ali etničnega porekla, starosti, invalidnosti, spolne usmerjenosti in spolne identitete;

105. poudarja, da bi moral Svet za verodostojno in skladno zunanjo politiko EU na področju temeljnih pravic, enakosti in nediskriminacije sprejeti direktivo o enaki obravnavi oseb ne glede na veroizpoved ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost ter razširiti uporabo okvirnega sklepa o rasizmu in ksenofobiji tudi na druge ciljne skupine, kot so lezbijke, geji, biseksualci in transseksualci;

106. zahteva, naj države članice odločno nasprotujejo vsem poskusom spodkopavanja koncepta univerzalnosti, nedeljivosti in medsebojne odvisnosti človekovih pravic ter naj dejavno spodbujajo Svet ZN za človekove pravice, da enakovredno obravnava diskriminacijo na vsaki podlagi – spola, rase, starosti, spolne usmerjenosti, vere ali prepričanja; globoko obžaluje, da je homoseksualnost v 78 državah še vedno kazniva, v petih državah se zanjo lahko izreče tudi smrtna kaznenica; te države poziva, naj homoseksualnost takoj dekriminalizirajo, osvobodijo tiste, ki so zaprti na podlagi svoje spolne usmerjenosti ali spolne identitete, in naj jih ne usmrtiljo; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v celoti uporablja Priročnik LGBT za zaščito pripadnikov LGBTI; poziva Svet, naj si prizadeva oblikovati zavezajoče smernice za to področje; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj podpirajo zagovornike človekovih pravic LGBTI v državah, kjer so ogroženi, in poziva podpredsednico/visoko predstavnico in posebnega predstavnika EU za človekove pravice, naj še naprej jasno posreduje trdno zavezanost Evropske unije enakosti in nediskriminaciji na podlagi spolne usmeritve, spolne identitete in spolnega izražanja v svetu, vključno s pripravo in podporo pobud na to temo na dvostranski in mednarodni ravni ter na ravni ZN; ponovno poziva Komisijo, naj objavi časovni načrt za enakopravnost na podlagi spolne usmerjenosti in spolne identitete;

107. poziva države članice, naj dodelijo azil lezbijkam, gejem, biseksualcem in transseksualcem, ki bežijo pred pregonom v državah, kjer so obravnavani kot storilci kaznivih dejanj, na podlagi utemeljene bojazni prisilcev, da bodo preganjani, in njihove osebne opredelitve za lezbijko, geja, biseksualca, transseksualca ali interseksualca;

108. ponovno poudarja, da je načelo nediskriminacije, ki zadeva tudi diskriminacijo na podlagi spola in spolne usmerjenosti, bistven element partnerstva med AKP in EU;

109. poudarja dejstvo, da je EU ratificirala Konvencijo Združenih narodov o pravicah invalidov in sprejela Evropsko strategijo o invalidnosti 2010–2020, zlasti področje

- ukrepanja št. 8; obsoja vse oblike diskriminacije na podlagi invalidnosti in poziva vse države, naj ratificirajo in izvajajo Konvencijo ZN o pravicah invalidov; poudarja, da mora tudi EU spremljati izvajanje Konvencije ZN o pravicah invalidov na lastnem ozemlju; poziva EU in njene države članice, naj v Evropski uniji in zunaj nje spodbujajo izvajanje Mednarodne konvencije o pravicah invalidov, ki je bila sestavljena leta 2006 v okviru OZN;
110. obsoja stalne kršitve človekovih pravic proti ljudem, ki trpijo zaradi diskriminacije na podlagi kast, vključno z nepriznavanjem enakosti in onemogočanjem dostopa do sodnega varstva, neprestano segregacijo in ovirami zaradi kastnega sistema pri doseganju osnovnih človekovih pravic; poziva Svet, Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj skupaj ukrepajo proti diskriminaciji na podlagi kast, tudi v sporočilih in okvirih EU o človekovih pravicah ter v strategijah EU za posamezne države in dialogu z njimi, kadar je to primerno, ter naj podprejo osnutek načel in smernic ZN za odpravo diskriminacije na podlagi dela in porekla kot vodilni okvir za odpravo diskriminacije na podlagi kast ter si prizadevajo, da jih potrdi Svet ZN za človekove pravice;
111. poziva visoko predstavnico/podpredsednico in posebnega predstavnika za človekove pravice, naj v celoti priznata, da je diskriminacija na podlagi kast medsektorski problem, ki zadeva področji človekovih pravic in revščine, ter ima resne posledice, predvsem za ženske;
112. pozdravlja dejstvo, da smernice Sveta Združenih narodov za človekove pravice o skrajni revščini in človekovih pravicah temeljijo na medsebojni odvisnosti in nedeljivosti vseh človekovih pravic ter na načelih udeležbe in osamosvajanja ljudi, ki živijo v skrajni revščini; vztraja, da je skrajna revščina neločljivo povezana s človekovimi pravicami: po eni strani so osebe, ki živijo v skrajni revščini, pogosto prikrajšane za svoje človekove pravice, in sicer državljanske, politične, ekonomske in socialne; po drugi strani je pristop k boju proti skrajni revščini, ki temelji na človekovih pravicah, bistven, če želimo razumeti te razmere in se spopasti z njimi; poziva Svet, naj podpre ta pristop v Ekonomskem in socialnem svetu Združenih narodov;
113. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da diskriminacija grozi zlasti domorodnim ljudstvom, ki so še posebej občutljiva za politične, gospodarske, okoljske in z delom povezane spremembe ter motnje; ugotavlja, da jih večina živi pod pragom revščine in ima zelo omejen dostop do predstavnškega sistema, političnega odločanja ali pravosodnega sistema oziroma ga sploh nima; zlasti je zaskrbljen zaradi po poročilih splošno razširjenega prisvajanja zemljišč, prisilnih preselitev in kršenja človekovih pravic zaradi oboroženih spopadov;
114. poziva Komisijo in Svet, naj spodbujata pojem „podnebni begunec“ kot uraden in pravno priznan pojem (ki označuje osebo, ki je bila zaradi podnebnih sprememb prisiljena zapustiti dom in iskatи zatočišče v tujini), saj še ni priznan v mednarodnem pravu in v nobenem pravno zavezajočem mednarodnem sporazumu;
115. poudarja pomen pravice do državljanstva kot ene najbolj temeljnih pravic, saj imajo v številnih državah le polnopravni državljeni zagotovljene možnosti, da v celoti uveljavljajo svoje osnovne človekove pravice, vključno z javno varnostjo, blaginjo in izobraževanjem;

116.poudarja, da imajo tradicionalne narodnostne manjšine posebne potrebe, ki so drugačne od potreb drugih manjšinskih skupin, in da je treba zagotoviti enako obravnavo teh manjšin z vidika izobraževanja, zdravstvenega varstva ter socialnih in drugih javnih storitev, poleg tega pa je treba na vseh področjih ekonomskega, socialnega, političnega in kulturnega življenja spodbujati popolno in dejansko enakost med pripadniki narodnostnih manjšin in večine;

Ženske in otroci v oboroženih spopadih

117.ceni pozornost, ki jo EU posveča izzivom pri izvajanju resolucij, povezanih z ženskami, mirom in varnostjo, v politikah EU, kar poudarja poročilo o kazalnikih EU za celovit pristop k izvajanju resolucij varnostnega sveta ZN št. 1325 in 1820, ki ga je Svet EU sprejel 13. maja 2011; pozdravlja politično delovanje EU, da bi v Generalni skupščini ZN zagotovila podaljšanje mandata posebne predstavnice generalnega sekretarja ZN za otroke in oborožene spopade; se strinja z mnenjem, izraženim v Sklepih Sveta z dne 1. decembra 2011 o skupni varnostni in obrambni politiki, da bi morala biti stalna in sistematična pozornost, namenjena vprašanjem človekovih pravic, spola in otrok, prizadetih v oboroženih spopadih, ključnega pomena v vseh fazah misij SVOP;

118.meni, da je za zagotovitev dejanske udeležbe žensk, ki so trenutno premalo zastopane v političnih organizacijah in organizacijah civilne družbe, pomembno zagotoviti module usposabljanja in podpore tako za evropsko osebje, ki se ukvarja z vprašanji spolov, kot za ženske na terenu, da bi se jim omogočilo, da resnično prispevajo k mirovnim procesom in procesom reševanja sporov;

119.priznava, da je konkreten napredek pri izboljšanju razmer za ženske in otroke v oboroženih spopadih pogosto odvisen od vzpostavitve jasnih in enotnih struktur za prevzemanje odgovornosti v vojaških in varnostnih službah pod civilnim nadzorom; zato poziva ustrezne institucije EU, naj poiščejo in izvajajo učinkovitejše metode za reforme varnostnega sektorja v državah, v katerih so spopadi ali ki trpijo za posledicami spopadov, z močnim poudarkom na pravicah žensk in otrok ter vključevanju in krepitvi vlog v tem okviru; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj to upoštevata pri načrtovanju in izvajanju instrumentov zunanje pomoči, namenjenih reformam varnostnega sektorja, vključno s pomenom krepitve vloge žensk pri obnovi po spopadih;

120.poziva EU, naj vključi razoroževanje, rehabilitacijo in ponovno vključevanje otrok vojakov kot pomemben element v svoje politike, katerih cilj je krepitev človekovih pravic, boljša zaščita otrok in uporaba političnih mehanizmov za reševanje sporov namesto nasilja;

121.izraža globoko zaskrbljenost glede regije afriških Velikih jezer, kjer se posilstvo uporablja kot orožje za izkoreninjenje celotnih skupin prebivalstva;

Pravice žensk

122.poziva EU, naj odločneje ukrepa za izkoreninjenje praks pohabljanja ženskih spolnih organov, zgodnjih in prisilnih porok, umorov iz časti ter splavov na podlagi spola zarodka; vztraja, da bi morala biti ta politika osnovni element pristopa EU k razvojnemu

sodelovanju; poudarja, da je za dobrobit žensk in deklic v vseh državah pomemben ustrezen dostop do medicinskih sredstev ter do informacij in izobraževanja o spolnem in reproduktivnem zdravju in pravicah;

123. ugotavlja, da se še vedno ne posveča dovolj pozornosti kršitvam spolnih in reproduktivnih pravic, ki spodbavajo prizadevanja za doseganje zavez iz akcijskega programa iz Kaira, sprejetega na mednarodni konferenci ZN o prebivalstvu in razvoju leta 1994, ter obravnavi diskriminacije v strategijah na področju prebivalstva in razvoja, vključno z diskriminacijo na podlagi spola in neenakostjo; poudarja, da je bil napredek na področju reproduktivnega zdravja ponekod omejen zaradi kršitev, kot so otroške, zgodne in prisilne poroke ter nezmožnost uveljavljanja najnižje zakonsko predpisane starosti za poroko, prisilne prakse, kot so prisilna sterilizacija ali pohabljanje ženskih spolnih organov, ter nepriznavanje samostojnosti ženskam in dekletom pri odločanju o spolnem in reproduktivnem zdravju brez diskriminacije, prisile in nasilja; poziva, naj se akcijski program iz Kaira izvaja v okviru politike na področju človekovih pravic in razvojne politike, da bi tako spodbujali enakost med spoloma ter pravice žensk in otrok, vključno s spolnim in reproduktivnim zdravjem in pravicami;
124. poziva EU in njene države članice, naj zagotovijo, da bo operativni pregled ICPD+20 omogočil celovit pregled vseh vidikov, povezanih s polnim uživanjem spolnih in reproduktivnih pravic, potrdil odločen in progresiven pristop k uveljavljanju spolnih in reproduktivnih pravic za vse v skladu z mednarodnimi standardi na področju človekovih pravic ter povečal odgovornost vlad, ko gre za uresničevanje dogovorjenih ciljev; zlasti poziva EU in njene države članice, naj zagotovijo, da se pregled opravi na podlagi sodelovanja in da se omogoči smiselno sodelovanje različnim zainteresiranim stranem, vključno s civilno družbo ter ženskami, mladoletniki in mladimi; opozarja, da mora tak pregled temeljiti na človekovih pravicah in biti posebej osredotočen na spolne in reproduktivne pravice;
125. poziva EU k tesnemu sodelovanju z žensko organizacijo ZN na področju uresničevanja pravic žensk, tako dvostransko kot na mednarodni, regionalni in nacionalni ravni; poudarja zlasti potrebo ne le po spodbujanju zdravstvene vzgoje in ustreznih programov za spolno in reproduktivno zdravje in pravice, ki so pomemben del politike EU do tretjih držav na področju razvoja in človekovih pravic, temveč tudi po zagotavljanju, da imajo ženske ustrezen dostop do javnih zdravstvenih sistemov in primernega ginekološkega in porodniškega varstva, kot jih je opredelila Svetovna zdravstvena organizacija;
126. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj znotraj skupne strategije za boj proti nasilju nad ženskami namenita posebno pozornost pohabljanju ženskih spolnih organov, tudi z oblikovanjem akcijskega načrta EU proti pohabljanju ženskih spolnih organov v skladu z načelom potrebne skrbnosti; spodbuja Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj vprašanje pohabljanja ženskih spolnih organov še naprej obravnava v političnem dialogu s partnerskimi državami, v katerih se te prakse še izvajajo, in naj v ta dialog vključijo zagovornike človekovih pravic, ki si že prizadavajo za izkoreninjenje teh praks, dekleta in žene, ki so zaradi praks osebno prizadete, vodje skupnosti, verske voditelje, učitelje, zdravstvene delavce in vladne uradnike na lokalni in nacionalni ravni; poudarja, da mora Evropska služba za zunanje delovanje razviti niz ustreznih orodij za boj proti pohabljanju ženskih spolnih organov

kot del svojih ukrepov za izvajanje Strateškega okvira EU o človekovih pravicah in demokraciji;

127. poudarja, da je bil napredok na področju reproduktivnega zdravja ponekod omejen zaradi kršitev, kot so otroške, zgodne poroke ter nezmožnost uveljavljanja najniže zakonsko predpisane starosti za poroko, prisilne prakse, kot so prisilna sterilizacija ali pohabljanje ženskih spolnih organov;
128. pozdravlja prizadevanja več držav članic za boj proti nasilju nad ženskami, nasilju v družini in pohabljanju ženskih spolnih organov, zlasti čezmejne vidike; ponovno poudarja, da morajo biti notranje in zunanje politike EU o teh vprašanjih usklajene, in poziva Komisijo, naj si kot prednostno nalogu zastavi odpravo nasilja nad ženskami in dekleti kot tudi umorov žensk in deklet ter z dodelitvijo ustreznih finančnih sredstev podpre ciljne in inovativne programe tako v EU kot v tretjih državah; spodbuja EU in njene države članice, naj podpišejo in ratificirajo konvencijo Sveta Evrope o preprečevanju in boju proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini;
129. pozdravlja sprejetje Direktive 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter izoblikovanje nove strategije Komisije, naslovljene „Strategija EU za odpravo trgovine z ljudmi za obdobje 2012–2016“; opozarja, da je trgovina z ljudmi kompleksen nadnacionalni pojav, katerega vzroki so ranljivost zaradi revščine, pomanjkanje demokratične kulture, razlike med spoloma in nasilje nad ženskami; poudarja, da je treba v dialogu s tretjimi državami v zvezi s to problematiko še bolj vztrajati pri razsežnosti spolov, ter nazadnje še poziva države članice, ki še niso ratificirale Protokola Združenih narodov o trgovini z ljudmi (t. i. „protokol iz Palerma“) in Konvencije Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi, naj to storijo čim prej;
130. vztraja pri bistveni vlogi žensk v političnem življenju južnih sosedskih držav; pozdravlja izide volitev, s katerimi se je precej povečalo število žensk na političnem prizorišču;
131. poziva Svet, Komisijo in države članice, naj še posebej spodbujajo države članice Afriške unije k ratifikaciji in izvajanju Protokola Afriške unije o pravicah žensk v Afriki;

Otrokove pravice

132. poziva k posebni zavezi iz Lizbonske pogodbe, da se bo EU v zunanji politiki osredotočila na pravice otrok; poudarja, da je skoraj univerzalno sprejetje Konvencije ZN o otrokovi pravicah še posebej trdna mednarodna pravna podlaga za izvajanje progresivnih politik na tem področju; priporoča, naj se otrokove pravice upoštevajo v vseh politikah in ukrepih EU; zato poziva države, ki še niso ratificirale konvencije, naj to storijo čim prej in jo začnejo izvajati skupaj z opcijskima protokoloma;
133. opozarja na resen problem v številnih državah podsaharske Afrike, kjer otroke obtožujejo čarovništva, kar ima resne posledice, ki segajo od socialne izključenosti in detomora, do obrednih umorov otrok za namen žrtvovanja; poudarja, da je država odgovorna za zaščito otrok pred vsemi oblikami nasilja in zlorabe, zato poziva visoko predstavnico/potpredsednico, posebnega predstavnika EU za človekove pravice, Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj posebno pozornost posvetijo

- zaščiti otrok pred vsemi oblikami nasilja ter v dialogih z vladami zadavnih držav na področju človekovih pravic in pri načrtovanju zunanjih finančnih instrumentov obravnavajo usodo teh otrok;
- 134.poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj v zunanjih politikah Unije zagotavlja zaščito otrokovih pravic v kazenskih postopkih z opredelitvijo posebnih potreb za zaščito, priznata njihovo ranljivost za sekundarno in ponovno viktimizacijo in upoštevata predvsem intereset otrok, kakor je opredeljeno v Direktivi 2011/0129 (COD) o minimalnih standardih na področju pravic žrtev, sprejeti 12. septembra 2012;
- 135.pozdravlja sporočilo Komisije Agenda EU za otrokove pravice, ki združuje notranjepolitične in zunanjepolitične cilje v en sam politični dokument; opozarja na zavezo visoke predstavnice/podpredsednice iz sporočila Komisije o človekovih pravicah in demokraciji v središču zunanjega delovanja, da se bo osredotočila na pravice otrok kot eno od treh prednostnih nalog kampanje; vendar poudarja pomen pretvorbe teh zavez v proračunsko podprtne ukrepe in spremmljanja njihovega učinkovitega izvajanja;
- 136.poziva k dosledni vključitvi otrokovih pravic v državne strategije EU na področju človekovih pravic v skladu z zavezo iz Lizbonske pogodbe; podpira načrte, da bi se v razvojnem sodelovanju še naprej razvijali pristopi, ki temeljijo na pravicah, kot je zapisano v akcijskem načrtu o strategiji EU o človekovih pravicah; poudarja, da je to nujno potrebno v primeru otrokovih pravic, da se zagotovi dolgoročnejši trajnostni napredek; poudarja, da so v nekaterih državah posebej ranljiva dekleta;
- 137.poudarja potrebo po boju proti vsem oblikam prisilnega dela in izkoriščanja otrok ter trgovini z otroki; poziva k boljšem izvajanju veljavnih nacionalnih in mednarodnih pravil, ki povečujejo ozaveščenost o zlorabi otrok na trgu dela; poudarja, da bi morali otroci in mladostniki sodelovati le pri delu, ki ne škoduje njihovemu zdravju in osebnemu razvoju ali ovira njihovega izobraževanja;

Svoboda misli, vesti, veroizpovedi ali prepričanja

- 138.poudarja, da je svoboda misli, vesti, veroizpovedi ali prepričanja temeljna človekova pravica¹, ki vključuje pravico posameznika, da verjame ali ne, in pravico, da goji teistično, neteistično ali ateistično prepričanje, bodisi zasebno ali v javnosti oziroma sam ali v skupnosti; poudarja, da je uveljavljanje te pravice temeljnega pomena za razvoj pluralističnih in demokratičnih družb; poziva EU, naj v skladu s konvencijami ZN na področju človekovih pravic v političnih dialogih s tretjimi državami sistematično zagovarja pravico do svobode veroizpovedi ali prepričanja za vse;
- 139.obsoja vsakršno nestrnost, diskriminacijo ali nasilje na podlagi veroizpovedi ali prepričanja, kjer koli ali komur koli se zgodi, pa naj bo usmerjeno proti vernikom, verskim odpadnikom ali nevernikom; izraža globoko zaskrbljenost zaradi čedalje večjega števila tovrstnih primerov v različnih državah, kjer je nasilje usmerjeno proti predstavnikom verskih manjšin in posameznikom v večinskih verskih skupnostih, ki spodbujajo pluralistično in raznoliko družbo, ki temelji na medsebojnem spoštovanju

---

¹ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 20. januarja 2011 o položaju kristjanov v zvezi s svobodo veroizpovedi, UL C 136E, 11.5.2012, str. 53

posameznikov; izraža zaskrbljenost zaradi nekaznovanja takih kršitev, pristranskosti policije in sodnih sistemov pri obravnavi takih zadev, pa tudi pomanjkanja ustreznih sistemov za odškodnino žrtvam v številnih državah sveta; ugotavlja, da so dogodki v zvezi z arabsko pomladjo v številnih primerih poleg pričakovanih demokratičnih sprememb začuda povzročili tudi poslabšanje svoboščin in pravic verskih skupnosti, zato odločno obsoja vsako nasilje zoper kristjane, jude, muslimane in druge verske skupnosti; priznava vse večjo potrebo v številnih državah po reševanju konfliktov in doseganju sprave, vključno z medverskim dialogom na različnih ravneh; poziva EU, visoko predstavnico/potpredsednico, posebnega predstavnika EU za človekove pravice, Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v dialogih EU s tretjimi državami o človekovih pravicah obravnavajo diskriminacijsko in hujšaško vsebino denimo v sredstvih javnega obveščanja, pa tudi vprašanje ovir za svobodno izpoved prepričanja; meni, da v tretjih državah, v katerih se verske manjštine soočajo s kršitvami pravic, takih težav ni mogoče rešiti z izolacijo teh manjšin iz družb, ki jih obkrožajo, in s posledičnim ustvarjanjem „vzporednih družb“;

140. je zlasti zaskrbljen zaradi razmer na Kitajskem, kjer se posamezniki, ki izražajo svojo veroizpoved zunaj uradno odobrenih kanalov, vključno s kristjani, muslimani, budisti in pripadniki gibanja falun gong, sistematično soočajo s pregonom; poziva kitajsko vlado, naj preneha s svojo kampanjo slabega ravnana in nadlegovanja pripadnikov gibanja falun gong, ki jim zaradi uveljavljanja pravice do svobode veroizpovedi in prepričanja grozita dolgoletna zaporna kazen in prevzgoja z delom, s čimer naj bi jih prisilili, da se odpovejo svojim duhovnim prepričanjem, čeprav je Kitajska ratificirala Konvencijo ZN proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnaju; poziva Kitajsko, naj v skladu s svojimi obljudbami ratificira Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah; poziva kitajske oblasti naj prenehajo izvajati in sčasoma, z dejanskim posvetovanjem s Tibetanci, spremenijo politiko, ki izredno negativno vpliva na tibetanski budizem, kulturo in tradicijo; je resno zaskrbljen zaradi razmer na področju svobode veroizpovedi na Kubi, zlasti zaradi vse večjega preganjanja voditeljev in vernikov katoliške in protestantske cerkve;
141. poudarja, da mednarodno pravo o človekovih pravicah priznava svobodo misli, vesti, veroizpovedi, prepričanja ali politične pripadnosti ne glede na registracijski status, zato registracija ne bi smela biti obvezen pogoj za izvajanje veroizpovedi ali uresničevanje pravice do politične pripadnosti; zaskrbljeno opozarja, da se morajo na Kitajskem vsi posamezniki, ki želijo prakticirati veroizpoved, vključno s petimi uradnimi veroizpovedmi, tj. budizmom, taoizmom, islamom, rimokatolicizmom in protestantizmom, registrirati pri vladi in delovati pod okriljem upravnih odborov, ki jih nadzoruje vlada, kar posega v njihovo versko avtonomijo in omejuje njihove dejavnosti; z zaskrbljenostjo ugotavlja tudi, da se neregistrirane verske skupine, vključno s hišnimi cerkvami in pripadniki gibanja falun gong, srečujejo z različnimi oblikami slabega ravnana, ki omejujejo njihove dejavnosti ali zbiranje, vključno z zaplembom premoženja oziroma celo pridržanjem ali zaporno kaznijo;
142. pozdravlja dejstvo, da je svoboda veroizpovedi ali prepričanja vključena v usposabljanje, ki se zagotavlja osebju EU; ponovno odločno poziva k priročniku za pospeševanje pravice do svobode veroizpovedi ali prepričanja kot delu zunanje politike EU; v zvezi s tem pozdravlja zavezo EU, da bo v skladu z razdelkom 23 akcijskega načrta EU za

človekove pravice in demokracijo pripravila smernice o svobodi veroizpovedi ali prepričanja; ugotavlja, da morajo biti te smernice v skladu z državnimi strategijami EU o človekovih pravicah in vključevati seznam potrebnih svoboščin, ki so del svobode veroizpovedi ali prepričanja, da bi se ocenile razmere v posamezni državi, ter metodologijo za ugotavljanje kršitev svobode veroizpovedi ali prepričanja; poudarja, da morajo Evropski parlament in organizacije civilne družbe sodelovati pri pripravi teh smernic; spodbuja EU, naj zagotovi, da bodo nove smernice skladne s prednostnimi nalogami, navedenimi v državnih strategijah EU o človekovih pravicah; poudarja pomen vključevanja svobode veroizpovedi ali prepričanja v razvojno in zunanjo politiko EU;

- 143.poziva EU, naj se dejavno odzove na povečano uporabo zakonov o verskem odpadništvu, bogokletstvu in spreobrnitvi ter na njihovo vlogo pri povečanju verske nestrpnosti in diskriminacije; poudarja, da mednarodno pravo vključuje pravico do pripadnosti, spretjetja ali spremembe veroizpovedi ali prepričanja; poziva podpredsednico/visoko predstavnico in institucije EU, naj sprejmejo ukrepe proti nesprejemljivim praksam ter izvajajo pritisk na tiste tretje države, zlasti partnerice EU, v katerih se take prakse še vedno dogajajo, ter zagotovijo njihovo ukinitev; spodbuja EU, naj se javno izreče proti temu, da bi vlade uporabljale te zakone, prav tako pa naj podpira pravico posameznikov do spremembe veroizpovedi, predvsem v državah, v katerih je za to zagrožena smrtna kazen;
- 144.poudarja, kako pomembno je zaščititi svobodo misli, vesti, veroizpovedi in prepričanja, vključno z ateizmom in drugimi oblikami neverovanja, v skladu z mednarodnimi konvencijami o človekovih pravicah, in vztraja pri tem, da te svobode ne bi smela ogrožati uporaba zakonov o bogokletstvu, s katerimi se zatirajo in preganjajo tisti, ki pripadajo drugi veroizpovedi ali gojijo drugačno prepričanje; poudarja, da se zakoni o bogokletstvu sicer pogosto uveljavljajo pod pretvezo zmanjšanja družbenih napetosti, v resnici pa le prispevajo k naraščanju takih napetosti in povečanju nestrpnosti, zlasti do verskih manjšin; v zvezi s tem ponovno opozarja, da je v številnih državah še vedno običajna prepoved, zaplemba in uničevanje krajev, na katerih poteka čaščenje, ter verskih publikacij, pa tudi prepoved izobraževanja duhovnikov; poziva institucije EU, naj pri svojih stikih z zadavnimi vladami nasprotujejo takim krštvam; zahteva odločno ukrepanje zoper izkoriščanje zakonov o bogokletstvu za pregon pripadnikov verskih manjšin;
- 145.poudarja pomen vključevanja svobode veroizpovedi ali prepričanja v evropske politike razvoja, preprečevanja konfliktov in boja proti terorizmu; pozdravlja vseobsežna prizadevanja za medkulturni in medverski dialog in sodelovanje na različnih ravneh, ki vključujejo voditelje skupnosti, ženske, mlade in predstavnike etničnih manjšin, pri spodbujanju družbene kohezije in miru; pozdravlja zavezo EU, da bo predstavljala in spodbujala pravico do svobode veroizpovedi ali prepričanja na mednarodnih in regionalnih forumih, vključno z ZN, OVSE, Svetom Evrope in drugimi regionalnimi mehanizmi, in poziva k konstruktivnemu dialogu z Organizacijo islamske konference (OIC) o oddaljitvi od terminologije, povezane z bojem proti omalovaževanju veroizpovedi; spodbuja EU, naj na Generalni skupščini ZN na dnevni red še naprej uvršča svojo letno resolucijo o svobodi veroizpovedi ali prepričanja;
- 146.pozdravlja skupno izjavo podpredsednice/visoke predstavnice, generalnega sekretarja

Organizacije islamske konference (OIC), generalnega sekretarja Arabske lige in komisarja Afriške unije za mir in varnost z dne 20. septembra 2012, s katero so potrdili spoštovanje vseh veroizpovedi ter temeljni pomen verske svobode in strpnosti, hkrati pa v celoti priznali pomen svobode izražanja; obsoja vsakršno zagovarjanje verskega sovraštva in nasilja ter globoko obžaluje izgubo človeških življenj zaradi nedavnih napadov na diplomatska predstavništva; izreka sožalje družinam žrtev;

- 147.poudarja, da je svoboda veroizpovedi ali prepričanja medsebojno povezana z vprašanji priznavanja, enakopravnega državljanstva in enakega uživanja pravic v družbi; spodbuja EU, naj si prednostno prizadeva doseči enakost in enakopravno državljanstvo za predstavnike marginaliziranih in diskriminiranih skupin v družbi; poleg tega poudarja pomen podpiranja pobud in zagotavljanja finančnih sredstev za civilno družbo in zagovornike človekovih pravic, ki si prizadevajo za boj proti diskriminaciji, nestrnosti in nasilju zaradi veroizpovedi ali prepričanja;
- 148.poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v okviru svoje strukture razvije stalno zmogljivost za spremljanje in analiziranje vloge veroizpovedi ali prepričanja v sodobnih družbah in mednarodnih odnosih ter vključi vprašanje svobode veroizpovedi ali prepričanja v geografske in tematske direktorate in enote; spodbuja Evropsko službo za zunanje delovanje, naj Parlamentu letno poroča o napredku na področju zagotavljanja svobode veroizpovedi ali prepričanja v svetu;
- 149.poudarja pomen podpiranja pobud in zagotavljanja finančnih sredstev za civilno družbo in zagovornike človekovih pravic, ki si prizadevajo za boj proti diskriminaciji, nestrnosti in nasilju zaradi veroizpovedi ali prepričanja; meni, da bi bilo treba v programih podpore za posamezne države prednostno zagotoviti finančna sredstva za zaščito in spodbujanje svobode veroizpovedi ali prepričanja v državah, kjer je državna strategija EU pokazala, da je treba to pravico obravnavati prednostno;
- 150.naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo pošlje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, Evropski službi za zunanje delovanje, vladam in parlamentom držav članic in držav kandidat, Združenim narodom, Svetu Evrope ter vladam držav in ozemelj, omenjenih v tej resoluciji.

**INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN
JANUARY AND DECEMBER 2011**

THE SAKHAROV PRIZE 2011

The winner of the Sakharov Prize 2011	The Sakharov Prize 2011 was awarded to five persons representing the Arab people in recognition of their drive for freedom and human rights and their contribution to historic changes in the Arab world.
Asmaa Mahfouz (Egypt)	Ms Mahfouz joined the Egyptian April 6th Youth Movement in 2008, helping to organise strikes for fundamental rights. Sustained harassment of journalists and activists by the Mubarak regime as well as the Tunisian example prompted Ms Mahfouz to organise her own protests. Her YouTube videos, Facebook and Twitter posts helped motivate Egyptians to demand their rights in the Tahrir Square. After being detained by the Supreme Council of Armed forces, she was released on bail due to pressure from prominent activists
Ahmed al-Zubair Ahmed al-Sanusi (Libya)	Mr Ahmed al-Sanusi, also known as the longest-serving “prisoner of conscience”, spent 31 years in Libyan prisons as a result of an attempted coup against Colonel Gaddafi. A member of the National Transitional Council, he is now working to “achieve freedom and race to catch up with humanity” and establish democratic values in post-Gaddafi Libya.
Razan Zaitouneh (Syria)	Ms Zaitouneh, a human rights lawyer, created the Syrian Human Rights Information Link blog (SHRIL) which reports on current atrocities in Syria. She publicly revealed murders and human rights abuses committed by the Syrian army and police. Her posts have become an important source of information for international media. She is now hiding from the authorities who accuse her of being a foreign agent and have arrested her husband and younger brother.
Ali Farzat (Syria)	Mr Farzat, a political satirist, is a well-known critic of the Syrian regime and its leader President Bashar al-Assad. Mr Farzat became more straightforward in his cartoons when the March 2011 uprisings began. His caricatures ridiculing Bashar al-Assad’s rule helped to inspire revolt in Syria. In August 2011, the Syrian security forces beat him badly, breaking both his hands as “a warning”, and confiscated his drawings.
Mohamed Bouazizi (Tunisia)	Mr Bouazizi, a Tunisian market trader set himself on fire in protest at incessant humiliation and badgering by the Tunisian authorities. Public sympathy and anger inspired by this gesture led to the ousting of Tunisian President Zine El Abidine Ben Ali. Mr Bouazizi’s self-immolation also sparked uprisings and vital changes in other Arab countries such as Egypt and Libya, collectively known

	as the “Arab Spring”. Mr Bouazizi received the prize posthumously.
SHORTLISTED NOMINEES	BACKGROUND
Dzmitry Bandarenka	Dzmitry Bandarenka is a Belarusian civil activist and member of the Belarusian Association of Journalists. He is one of the founders of the Charter'97 civil initiative and co-ordinator of the European Belarus civil campaign. During the 2010 presidential campaign he was the proxy of the opposition presidential candidate Andrei Sannikau. After attending the pro-democracy rally in Minsk on 19 December 2010, Dzmitry was beaten and arrested and taken to a KGB detention centre. He was charged with participating in and organising mass disturbances and on April 27 he was sentenced to 2 years in penal colony. On August 17, Dzmitry Bandarenka was discharged from Minsk hospital Nr 5 after serious spinal surgery and sent back to the Interior Ministry's detention facility in Valadarski Street. He was subjected to inhuman and degrading treatment whilst in custody.
The San José de Apartadó Peace Community	This Colombian community of “campesinos”, i.e. peasant farmers, has become an internationally recognized symbol of courage, resilience and dedication to the values of peace and justice, in an environment of brutality and destruction. As part of their non-violent resistance, they refuse to take part in the conflict, to bear arms, or to collaborate with any armed actors, in spite of the pressure they face. The community members struggle courageously and peacefully to reassert and maintain their right to live a decent life on the land they cultivate. Their courage has cost them dearly: the community states that, of their 1300 members, 180 have been killed. The members of the Peace Community of San José de Apartadó are constantly facing death threats by the various groups involved in the Colombian civil war as well as in the traffic of drugs and arms in the region. Nonetheless, the community of San José de Apartadó has not given up in their fight for a peaceful society.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
AFGHANISTAN Gulnaz	After reporting to the police that she had been raped, Gulnaz, 19 years old at the time, was sentenced to 12 years in prison for adultery in 2009. She was released in December 2011. However, pressure was put on her, from the court and from others, to marry the man who had raped her.	In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament: - Welcomed the recent decision of President Karzai to pardon Gulnaz - Reiterated that the support of the European Union and its Member States for the reconstruction of Afghanistan must include concrete measures to eradicate discrimination against women in order to strengthen respect for human rights and the rule of law
AZERBAIJAN Jabbar Savalan Bakhtiyar Hajiev	Savalan (member of the youth group of the Azerbaijan Popular Front Party (APFP) and Hajiev (activist and former parliamentary candidate) were apparently targeted for using Facebook to call for demonstrations against the government. Mr Savalan was sentenced to two and a half years in prison for allegedly possessing drugs and Mr Hajiev was arrested on 4 March after calling on Facebook for demonstrations against the government and now faces two years in jail for allegedly evading military service. Serious doubts exist as regards the fairness of the trials of Mr Savalan and Mr Hajiev	In its resolution adopted on 12 May 2011, the European Parliament: - Expressed its deep concern at the increasing number of incidents of harassment, attacks and violence against civil society and social network activists and journalists in Azerbaijan - Called on the Azerbaijani authorities to release all members of the opposition, youth activists and bloggers remaining in custody after the peaceful demonstrations of 11 March and 2 and 17 April 2011 and to release Mr Savalan and Mr Hajiev and to drop the charges against them
Tural Abbasli	Head of the Youth Organisation of the Musavat Party. Was one of 200 activists who were arrested on 2 April 2011.	
Eynulla Fatullayev	Jailed journalist. The European Court of Human Rights ordered the Republic of Azerbaijan to release Fatullayev from prison and to pay him EUR 25 000 in moral damages.	- Urged the authorities to safeguard all necessary conditions to allow the media, including opposition media, to operate, so that journalists can
Adnan Hajizade	Two bloggers who were released from jail prior to	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Emin Abdullayev (Milli)	the adoption of this resolution.	work and report freely without any pressure
Rafiq Tagi	Prominent Azerbaijani writer and journalist. He died in Baku on 23 November 2011 from the injuries he had sustained during a brutal knife attack four days earlier. Rafiq Tagi had reportedly been receiving death threats in the weeks prior to the attack, believed to be in retaliation for an article, amongst others, published on the <i>Radio Azadlyq</i> (Liberty) website on 10 November 2011, in which he criticised the current Iranian Government. A leading Iranian cleric, Grand Ayatollah Fazel Lankarani, issued a fatwa calling for Rafiq Tagi to be killed.	In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament: - Strongly condemned the murder of Rafiq Tagi and expresses its concern over the safety of Samir Sadagatoglu - Called on the Azerbaijani authorities to do their utmost to protect the life and safety of Samir Sadagatoglu - Called on the Iranian authorities to offer all necessary cooperation to the Azerbaijani authorities during the investigation of the murder of Rafiq Tagi
Samir Sadagatoglu	Editor of the <i>Sanat</i> newspaper. The abovementioned fatwa also called for Samir Sadagatoglu to be killed	
Tural Abassli	Abassli, leader of the opposition Musavat party's youth wing and blogger critical of the government. He was sentenced to administrative sentences on 16 March 2011 after rallies on 11 and 12 March against corruption within the government. On April 2 he was sentenced to prison for 2.5 years for "organizing public disorder". He was released in June 2012 on a Presidential pardon.	A letter of concern was sent on 27 April 2011
Elkin Aliyev	Reporter for Azerbaijan News Network who was sentenced to seven days in detention after the abovementioned rallies. The police contended that he participated in the protests and obeying police orders. Aliyev said he was working as a journalist covering the rallies.	
Seymur Khaziyev	Works for the opposition newspaper <i>Azadliq</i> . He	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Ramin Deko	<p>has allegedly been threatened and beaten several times after publishing critical material about the authorities and the President of Azerbaijan.</p> <p>Journalist for the opposition newspaper Azadliq who was participating in the protests of 2 April. On 3 April, he was reportedly forced into a car and taken to a village called Mashtagha where he was detained for 6 hours. During this day he was pressured to stop publishing critical material about the government. After reporting the abduction he was beaten by two men who said it was for not listening to the warning he had received during the day of the abduction.</p>	
Eynulla Fatullayev	<p>Newspaper editor and outspoken journalist. He was jailed in 2007 on charges that included terrorism and defamation. He remained in jail until his pardon in May 2011 despite a ruling in the European Court of Human Rights that had found him wrongfully imprisoned. While in prison he was denied access to medical care despite his the deterioration of his health.</p>	
BAHRAIN	<p>Ali Abdullah Hassan al-Sankis</p> <p>Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain</p> <p>22 May 2011 the death sentences imposed on Ali Abdullah Hassan al-Sankis and Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain for killing two policemen during anti-government protests in Bahrain were upheld by the National Safety Court of Appeal. The executions were postponed until September.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 July 2011, the European Parliament</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the repression in Bahrain and urges the immediate and unconditional release of all peaceful demonstrators, including political activists, journalists and human rights defenders - Called on the Bahraini authorities to commute the death sentences of Ali Abdullah Hassan al-Sankis and Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain, and to reinstate the de facto moratorium on capital punishment

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Dr Abduljalil Al-Singace Abdulhadi Al-Khawaja	Bloggers and human rights activists. They were amongst the group of at least 21 prominent Bahraini human rights activists and opponents of the regime, who on 6 September 2011 had their sentences confirmed by the military-run National Safety Appeal Court. This was reportedly for plotting to overthrow the government.	In its resolution adopted on 27 October 2011, the European Parliament - Condemned the repression of citizens in Bahrain which led to dozens of deaths and injuries and urges the immediate and unconditional release of all peaceful demonstrators, political activists, human rights defenders, doctors and paramedics, bloggers and journalists
Nabeel Rajab	Deputy Secretary General of the International Federation for Human Rights (FIDH) and President of the Bahrain Centre for Human Rights. He was prevented from leaving the country and remains under threat and harassment by the security forces.	- Condemned the use of special military courts to try civilians and stressed that civilians must be tried in civilian courts and that every detained person deserves a fair trial
Jalila al-Salman	Former Vice-President of the Bahrain Teachers' Association. She was arrested for the second time at her home on 18 October 2011.	- Called on the Bahraini authorities and the King of Bahrain to commute the death sentences of Ali 'Abdullah Hassan al-Sankis and 'Abdulaziz 'Abdulridha Ibrahim Hussain and urged the Bahraini authorities to declare an immediate moratorium
Ali 'Abdullah Hassan al-Sankis 'Abdulaziz 'Abdulridha Ibrahim Hussain	Accused of killing two policemen during anti-government protests in Bahrain. Their death sentences were upheld by the National Safety Court of Appeal on 22 May. The case of the two men was referred on appeal to Bahrain's Court of Cassation, whose verdict was scheduled for 28 November 2011	
Ahmed al-Jaber al-Qatan	Ahmed al-Jaber al-Qatan was allegedly shot while participating in an anti-government protest on 6 October 2011 near the capital Manama.	
Mr Abdulhadi Al-Khawaja	Human rights defender and former President of the Bahraini Centre for Human Rights (BCHR) who has also worked as Protection Co-ordinator with human rights NGO Front Line. On 9 April 2011, he was arrested and beaten unconscious by police in Al-Manama. His whereabouts remained unknown. In 2012 Amnesty International has reported that he was on a hunger strike and that his health was rapidly deteriorating. They consider him a prisoner of conscience.	A letter of concern was sent on 12 April 2011

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
BELARUS		
Mr Niakliayeu	Protester attacked on Election Day	In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament: - Considered that the Presidential elections of 19 December 2010 failed to meet international standards of free, fair and transparent elections.
Danil Sannikov	Three-year-old son of the Presidential candidate Andrei Sannikov whom the Belarusian authorities attempted to take into state custody.	
Irina Khalip	Investigative journalist, who was jailed after the 19 December 2010 elections and was later given a suspended sentence. She is also the wife of the former presidential candidate Andrei Sannikov.	- Condemned the use of brutal force by the police and KGB services against the protesters on Election Day.
Uladzimir Niakliayeu Andrei Sannikov Mikalay Statkevich Aleksey Michalevich	Presidential candidates who were arrested and detained in the aftermath of the presidential elections. Sannikov was sentenced to five years, Statkevich to six years. Michalevic later alleged that he and other detainees had been subjected to torture and ill-treatment. They were all recognised as prisoners of conscience by Amnesty International.	- Strongly condemned the arrest and detention of peaceful protesters and most of the presidential candidates; the leaders of the democratic opposition as well as great number of civil society activists, journalists, teachers and students
Pavel Sevyarynets Anatoly Lebedko	Leaders of the democratic opposition who were arrested and detained in the aftermath of the elections in December 2010.	- Demanded an immediate and unconditional release of all those detained during Election Day and in its aftermath including the prisoners of conscience recognised by Amnesty International
Ales Michalevic	Former presidential candidate imprisoned in the aftermath of the post-election protests. He was only released on 26 February 2011 after signing a commitment to collaborate with the Belarusian KGB that he has since publicly renounced. Has given an account of the mental and physical torture to which the political prisoners were subjected	In its resolution adopted on 10 March 2011, the European Parliament: - Condemned the lack of respect shown for the fundamental rights of freedom of assembly and of expression

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Natalia Radina	Editor of the opposition Charter 97 website. She was arrested in December 2010 and charged with organising and participating in mass unrest that followed the presidential elections. She was released from the KGB pre-trial detention centre but forbidden to leave her home town until the investigation into her case is completed. Radina has declared that during her detention, KGB officers had subjected her to psychological pressure and attempted to recruit her as a KGB informant.	by the Belarusian authorities and called for the immediate and unconditional release of all of the protestors detained and for all politically motivated charges brought against them to be dropped. - Condemned the lack of respect shown for the fundamental rights of freedom of assembly and of expression by the Belarusian authorities.
Aliaksandr Atroshchankau, Aliaksandr Malchanau, Dzmitry Novik, Vasil Parfiankou	Members of the electoral campaign teams of democratic opposition candidates Uladzimir Niakliayeu and Andrei Sannikau. They were sentenced to three to four years' imprisonment in a high-security colony in connection with the demonstrations of 19 December 2010. Their lawyers have stated that the authorities failed to prove their guilt.	- Condemned in the strongest terms the use of torture against prisoners - Condemned the decision taken by the Minsk City College of Lawyers and the dismissal of Alyaksandr Pylchanka.
Aleh Ahiejev Pavel Sapelko Tatiana Ahijeva Uladzimir Touscik Tamata Harajeva	Lawyers of some of those accused in the criminal case brought on the charge of mass riot. Affected by the decision taken by the Minsk City College of Lawyers to withdraw their licences.	
Alyaksandr Pylchanka	Chairman of the Minsk City Bar Association. He was dismissed by the Justice Minister for expressing his concern about the ministry's decision to revoke the licences of four lawyers involved in a so-called riot case.	
Ales Mikhalevich Uladzimir Nyaklyaeu Vital Rymasheuski Andrey Sannikau Mikalay Statkevich Dimitrji Uss	Presidential candidates who at the time of the writing of this resolution faced trials which could result in sentences of up to 15 years' imprisonment. Ales Mikhalevich fled the country to avoid trial. On 28 February 2011 Ales Mikhalevich issued a statement giving an account of the mental and physical torture to which the	In its resolution adopted on 12 May 2011, the European Parliament: - Strongly condemned all convictions on the basis of the criminal charge of 'mass

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Pavel Seviarynets Vladimir Kobets Sergey Martselev	political prisoners were subject in order to coerce them into confessing and accepting evidence of their guilt	<p>rioting' and found them arbitrary and politically motivated</p> <ul style="list-style-type: none"> - Considered all charges against the presidential candidates Vladimir Neklyayev, Vitaly Rymashevsky, Nikolai Statkevich, Dmitry Uss and Andrei Sannikov to be illegal and inadmissible and called for the candidates to be acquitted and spared any further persecution
Anatol Lyabedzka Natalya Radzina Andrey Dzmitryeu Syarhey Vaznyak	Campaign managers to abovementioned presidential candidates. At the time of the adoption of this resolution they faced trials which could result in sentences of up to 15 years' imprisonment. Lyabedzka (leader of the opposition United Civic Party (AHP)), Radzina (on-line news portal editor-in-chief), Dzmitryeu (campaign manager for opposition presidential candidate Uladzimer Nyaklyaeu) and Vaznyak ('Tell the Truth!' campaign activist) had been released from the KGB pre-trial detention centre and placed under house arrest whilst the investigation against them continues. Natalya Radzina has fled the country to avoid trial.	<ul style="list-style-type: none"> - Expressed its deep concern at the deteriorating situation of human rights defenders in Belarus
Dzmitry Bandarenka	Bandarenka: a backer of Andrey Sannikau in a former presidential electoral campaign was sent to general regime penal colony for two years.	<ul style="list-style-type: none"> - Condemned the persisting climate of fear and intimidation of political opponents in Belarus and the ongoing persecution of opposition figures since the December 2010 presidential elections
Aliaksandr Atroshchankau, Aiaksandr Malchanau, Dzmitry Novik Vasil Parfiankou Mikita Likhavid Ales Kirkevich Zmister Dashkevich Eduard Lobau, Paval Vinahradau Andrei Pratasienya Dzmitry Drozd Uladzemir Khamichenka Dzmitry Bandarenka	Aliaksandr Atroshchankau, Aliaksander Malchanau, Dzmitry Novik and Vasil Parfiankou (members of the electoral campaign teams of democratic opposition candidates Uladzimir Niakliayeu and Andrei Sannikau); Mikita Likhavid (member of the 'For Freedom' movement); Ales Kirkevich, Zmister Dashkevich and Eduard Lobau ('Young Front' activists); Paval Vinahradau (activist of the 'Speak the Truth' campaign); Andrei Pratasienya (non-partisan activist); Dzmitry Drozd (historian); Uladzemir Khamichenka (protest participant) and Dzmitry Bandarenka (coordinator of the civil campaign 'European Belarus') were sentenced to between one and four years' imprisonment in connection with the demonstrations of 19 December 2010	<ul style="list-style-type: none"> - Condemned the systematic harassment and intimidation of and the mounting pressure on independent journalists and media outlets in Belarus - Condemned the lack of any independent investigation into the use of brutal force by the police and KGB services against the protesters on election day
Olga Klasowska	Her case demonstrated that police are torturing people to force them to admit their alleged crimes against the state.	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Natalia Radina	Editor of the opposition Charter 97 website. She was arrested in December 2010 and charged with organising and participating in the mass unrest that followed the presidential elections. Radina was released from the KGB pre-trial centre and prevented from leaving her home town until the investigation in her case is completed. After her release, Radina declared that KGB officers had subjected her to psychological pressure and attempted to recruit her as a KGB informant during her detention.	
Andrzej Poczobut	Poczobut: a journalist with the Belsat television channel and <i>Gazeta Wyborcza</i> newspaper. He was arrested and was at the time of the adoption of this resolution facing up to two years' imprisonment on the charge of 'insulting the President' following the articles he had published. He is recognised by Amnesty International as a prisoner of conscience.	
Iryna Khalip	Journalist, and the wife of Andrey Sannikov. She was also arrested and faced charges in connection with the protests. She was, at the time of adoption of this resolution, under house arrest and had been banned from communicating with her husband.	
Ales Bialiatski	President of the Human Rights Centre 'Viasna'. The Belarusian President and several journalists in the state-owned media made defamatory allegations against Bialiatski and others, claiming, in their comments concerning the bomb attack on the Minsk subway, that 'there [was] a fifth column in the country'.	
Marina Tsapok Maxim Kitsyuk Andrey Yurov	Marina Tsapok and Maxim Kitsyuk (Ukrainian citizens) and Andrey Yurov (Russian citizen) are representatives of the Committee on International Control over the Human Rights Situation in Belarus. They were denied entry to the territory of Belarus.	
Alik Mnatsnakyan Viktoria Gromova	Russian human rights defenders who were detained on 4 May 2011 in the office of the Human Rights Centre 'Viasna' and shortly after deported from Belarus and banned from re-entering the country for two years.	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Ales Bialiatski	Human rights defender, Chair of the 'Viasna' Human Rights Centre and Vice-President of the International Federation for Human Rights. After being held at the detention centre of the Belarusian Interior Ministry, he was arrested in Minsk on 4 August 2011 on the formal charge of large-scale tax evasion ('concealment of profits on a particularly large scale') and indicted on 12 August 2011.	In its resolution adopted on 15 September 2011, the European Parliament: <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemned the recent arrest of and allegations against Ales Bialiatski and called for him to be immediately and unconditionally released from custody and for the investigation and all the charges against him to be dropped
Viktar Sazonau	Human rights activist arrested during a protest and was at the time of the writing of the resolution awaiting trial.	<ul style="list-style-type: none"> - Stressed that legal assistance between EU Member States and Belarus should not become a tool of political persecution and repression
Dzmitry Kanavalau Uladzislau Kavalyou	Sentenced to death by the Supreme Court in November 2011. They were accused of carrying out a terrorist attack in the Minsk subway in April 2011. There were also reliable reports on procedural irregularities in the preliminary investigation and judicial examination, such as restrictions on the right to defense.	<ul style="list-style-type: none"> - Stressed that potential EU engagement with Belarus should be subject to strict conditionality and made contingent on a commitment by Belarus to respect democratic standards, human rights and the rule of law <p>A letter of concern was sent on 20 December 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
BRAZIL		
Cesare Battisti	<p>Cesare Battisti is an Italian citizen who was found guilty at seven trials and convicted <i>in absentia</i>, in final judgements handed down by the Italian courts, of four murders and of involvement in an armed group, robbery and possession of firearms, and sentenced to two terms of life imprisonment. Battisti went into hiding until he was arrested in Brazil in March 2007. He lodged an application with the European Court of Human Rights in respect of his extradition to Italy. The application was declared inadmissible in December 2006. On 18 November 2009 the Brazilian Supreme Court decided to allow the extradition of Cesare Battisti. On 31 December 2010 the then-incumbent President decided to refuse the extradition of Battisti. <i>On 6 January 2011 the President of the Brazilian Supreme Court refused the immediate release of Battisti and officially reopened the case, which was to be considered in February 2011.</i></p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pointed out that the partnership between the EU and Brazil is based on the mutual understanding that both parties uphold the rule of law and fundamental rights, including the right of defence and the right to a fair and equitable trial
CHINA		
Ai Weiwei	<p>Internationally renowned artist and critic of the regime. On 3 April 2011, Ai Weiwei was detained while passing through security checks at Beijing airport and was not seen until he was released on bail in June 2011.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the unjustifiable and unacceptable detention of Ai Weiwei.
Liu Xianbin	<p>Democracy activist since the democracy movement protests in 1989. He is recognised as a prisoner of conscience by Amnesty International. In 2011 he was tried for “incitement to subvert state power” and was sentenced to 10 years.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Called for Ai Weiwei’s immediate and unconditional release.
Liu Xiaobo	<p>Nobel Peace Price Laureate in 2010 and prominent scholar who among other things, was involved in drafting the Charter 08 and other writings calling for democratic reforms. He was charged with “inciting subversion of state power” and was sentenced to 11 years in prison.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Stressed that Ai Weiwei’s detention is characteristic of the widespread recent crackdown on human rights activists and dissidents in China, - Noted that China’s human rights record remains a matter

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Liu Xia Chen Guangcheng Gao Zhisheng Liu Xianbin, Hu Jia Tang Jitian Jiang Tianyong Teng Biao Liu Shihui Tang Jingling Li Tiantian Ran Yunfei Ding Mao Chen Wei		for serious concern; emphasises the need to make a comprehensive assessment of the EU-China human rights dialogue.
Gao Zhisheng	Chinese human rights lawyer who has been disbarred, detained, lived under house arrest and tortured by the Chinese secret police after taking on human rights cases. He was taken away for interrogation by Chinese security agents in February 2009 and was then subjected to enforced disappearance. In December 2011, only days before his five-year probation were to end, he was sentenced to three years in prison.	A letter of concern was sent on 2 March 2011
Hu Jia	Prominent Chinese human rights activist and dissident and the 2008 laureate of the Sacharov Prize. Hu Jia has often been persecuted for his actions in China and in 2008 he was convicted for “inciting subversion of state”. After serving a 3.5 years prison sentence he was released in June 2011. However, his sentence also included that he would be “deprived of his political rights” 12 months following his release.	
Zeng Jinyan	Human rights activist and wife of Hu Jia. She was put in house arrest together with the couple’s infant daughter while her husband was in prison.	
Chen Guangcheng Yuan Weijin	Guan Guangcheng is a human rights activist who, after being released from prison in September 2010, suffered from serious illness and reportedly was refused by the authorities to seek medical	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	treatment. His family, including his wife Yuan Weijin, has been prevented from stepping out of their house.	
EGYPT		
Maikel Nabil Sanad	Blogger who has criticised the role of the Egyptian military during and after the popular revolution. He was arrested by the military police on 28 March 2011 and was sentenced to three years' imprisonment on 10 April 2011 on charges of 'insulting the military' after an unfair fast-track trial in a military court in the absence of his lawyer, family and friends. Amnesty International considers him to be a prisoner of conscience.	<p>In its resolution adopted on 27 October 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expressed its deep concerns about the health condition of Maikel Nabil Sanad and called for his immediate release - Called on the Egyptian authorities to ensure full respect for all fundamental rights, including freedom of association, freedom of peaceful assembly, freedom of expression and freedom of religion, conscience and thought for all citizens in Egypt, including the Coptic Christians - Strongly condemned the killing of protestors in Egypt.
Alaa Abd El-Fattah	Blogger who has been a vocal critic of military rule in Egypt (Amnesty International). On 30 October 2011, the Military Prosecutor called Alaa Abd El-Fattah for interrogation and subsequently ordered his provisional detention for 15 days (which was later renewed), after charging him with 'inciting violence against the Armed Forces', 'assaulting military personnel and damaging military property' during the Maspero clashes,	<p>In its resolution adopted on 17 November 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urged the Egyptian Authorities to immediately release Mr Alaa Abd El-Fattah - Repeated its call upon the

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Maikel Nabil Sanad	<p>which started with a peaceful demonstration for the rights of Coptic Christians that took place on 9 October 2011 in Cairo. He refused to answer questions from the Military Court relating to the events, stating that he would only answer to an impartial civil court.</p> <p>Imprisoned blogger (see above) who was on hunger strike at the time of the writing of this resolution leading to a critical condition. He refused to cooperate with the military tribunal on the basis of his opposition to civilians being tried before military courts.</p>	<p>SCAF to put an end without delay to the emergency law and to military trials of civilians, to immediately release all prisoners of conscience and political prisoners held by military courts and stressed that civilians should not be prosecuted before military courts</p>
ERITREA Dawit Isaak	<p>Swedish-Eritrean playwright, journalist and writer, who has been held in Eritrean prison since 2001 without trial. Isaak has allegedly been a victim of torture during his detention. He is considered internationally to be a prisoner of conscience</p>	<p>In its resolution adopted on 15 September 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deplored the fact that Dawit Isaak has not yet regained his freedom and has had to spend 10 years as a prisoner of conscience; expresses its fears for the life of Mr Isaak under the notoriously harsh prison conditions in Eritrea and without access to necessary health care and called on the Eritrean authorities to release Dawit Isaak - Noted with great concern the continued deplorable human rights situation in Eritrea, notably the lack of freedom of expression and the continued existence of political prisoners
INDIA Mahendra Nath Das	<p>Mahendra Nath Das was sentenced to death in 1997 after being convicted of murder charges. All legal remedies had been exhausted and his execution was suspended until 21 July 2011 by the Gauhati High Court in Assam (north-east India), as the Indian Government has sought time to respond to the Court.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 July 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Called on the Government and Parliament of India to adopt legislation introducing a permanent moratorium on

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Davinder Pal Singh Bhullar	Davinder Pal Singh Bhullar was sentenced to death on 29 August 2001 after being found guilty of involvement in the 1993 bombing of the Youth Congress Office in New Delhi. The circumstances surrounding the return of Davinder Pal Singh Bhullar to India from Germany and the prolonged stay on death row of Mahendra Nath Das have raised questions.	executions with the goal of abolishing the death penalty in the near future - Urgently appealed to the Government of India not to execute Davinder Pal Singh Bhullar or Mahendra Nath Das, and to commute their death sentences
IRAN		
Nasrin Sotoudeh	Prominent Iranian human rights lawyer. She was sentenced to 11 years in jail on charges of 'acting against national security', 'membership of the Centre for Human Rights Defenders', not wearing hijab (Islamic dress) during a videotaped message, and 'propaganda against the regime'; whereas she was also banned from practising law and travelling for 20 years after completion of her sentence. After being arrested on 4 September 2010, she was held for long periods in solitary confinement, reportedly tortured and denied contact with her family and lawyer	In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament: - Called for the immediate and unconditional release of Nasrin Sotoudeh and all other prisoners of conscience - Strongly condemned the extraordinarily harsh sentence against Nasrin Sotoudeh and the intimidation of her husband
Reza Khandan	Husband of Nasrin Sotoudeh. He was summoned by the police on 15 January 2011 and detained overnight, released on a third-person guarantee and is under prosecution because of his advocacy on behalf of his wife	- Urged the Iranian authorities to reconsider the sentence imposed on Zahra Bahrami, and to grant her a fair trial and access to Dutch authorities.
Zahra Bahrami	Dutch national who was arrested after the Ashura protests on 27 December 2009 and sentenced to death. Sotoudeh's client.	
Shiva Nazarahari	Co-founder of Committee of Human Rights Reporters and a prominent activist. She was sentenced to four years in prison and 74 lashes on 7 January 2011. She is considered a prisoner of conscience by Amnesty International.	
Mohammad Seifzadeh	Prominent lawyer who, on 30 October 2010, was sentenced to nine years in prison and a ten-year ban from practising law	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Mohammad Oliyafar	Human rights lawyer who at the time of the writing of the resolution served a one-year sentence for his advocacy on behalf of his clients	
Mohammad Ali, Dadkhah Abdolfattah Soltani, Houtan Kian	Human rights defenders who were facing prosecution in Iran in 2011.	
Jafar Panahi	Prominent Iranian filmmaker who in December 2010 was banned from film-making for 20 years as well as sentenced to 6 years' imprisonment, and thereby denied freedom of expression	
Mahdi Ramazani	Mahdi Ramazani was taken into custody at the grave site of his son in December 2010 and confronted with exorbitant bail conditions, which he was in no capacity to pay.	
Mir Hossein Mousavi Mehdi Karroubi	Iranian opposition leaders who were illegally detained together with their wives by Iranian security forces.	In its resolution adopted on 10 March 2011, the European Parliament: - Called for the immediate and unconditional release of Mir Hossein Mousavi, Mehdi Karroubi and their wives. - Strongly rejected the regime's condemnation of protesters and opponents following the 2009 elections as 'enemies of Allah' ('muharib'), who, in accordance with Islam, should receive the severest of punishments. - Urged Iran to put an end to all forms of discrimination in the country.
Zahra Bahrami	Dutch-Iranian national who was executed in Tehran on 29 January 2011. The Iranian authorities denied consular access to Ms Bahrami and did not ensure a transparent and fair judicial process.	
Sakineh Mohammadi Ashtiani http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=/EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0096+0+DOC+XML+V0//EN	Sakineh Mohammadi Ashtiani is from Iran's Azerbaijani minority. She was convicted of "adultery while married" in 2006 and was sentenced to death by stoning.	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<u>def_1_1#def_1_1</u>		<ul style="list-style-type: none"> - Firmly condemned the execution of Zahra Bahrami. - Urged the Iranian authorities to put an end, in law and in practice, to all forms of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment and to uphold the due process of law and end impunity for human rights violations.
Mir Hossein Mousavi Mehdi Karroubi	Opposition leaders who have been held illegally under house arrest and was arbitrarily confined on 14 February 2011. They, along with their politically active spouses, have for periods of time been forcibly disappeared to unknown locations and cut off from all contact with friends and family, periods during which they have been at severe risk of torture	<p>In its resolution adopted on 17 November 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expressed grave concern over the steadily deteriorating human rights situation in Iran - Called on the Iranian authorities to release all political prisoners - Urged the Iranian Government immediately to allow the UN-appointed Special Rapporteur Ahmed Shaheed to enter Iran to address the country's ongoing human rights crisis - Expressed its concern at the use of (European) censorship, filtering and surveillance technologies to control and censor information and communication flows and to track down citizens, notably human rights defenders
Yousef Nadarkhani	Protestant pastor under threat of execution for apostasy	
Bahareh Hedayat Mahdieh Golroo Majid Tavakoli	Prominent student activists whose prison sentences were each increased by six months after they were charged with 'propaganda against the regime'	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Somayeh Tohidlou	Political activist and doctoral student who, on 15 September 2011, received 50 lashes after completing a one-year prison sentence at Evin Prison. Both prison sentences and the 50 lashes were punishments imposed for blogging and other internet activities.	
Payman Aref	Student activist who on 9 October 2011 received 74 lashes before his release from prison, on a charge of insulting the Iranian President	
Jafar Panahi	Prominent Iranian filmmaker who in December 2010 was banned from film-making for 20 years as well as sentenced to 6 years' imprisonment, and thereby denied freedom of expression	
Marzieh Vafamehr	Prominent actress who was given the sentence of one year's imprisonment and 90 lashes, following her involvement in a film depicting the difficult conditions in which artists operate in Iran	
Mohsen Shahrnazdar Hadi Afarideh Katayoun Shahabi Naser Safarian Shahnam Bazdar Mojtaba Mir Tahmaseb	Six independent documentary filmmakers, who were detained by the Iranian authorities on 17 September 2011, accused of working for the BBC's Persian Service and engaging in espionage on behalf of that news service	
Nasrin Soutoudeh Mohammad Seifzadeh Houtan Kian Abdolfattah Soltani	Nasrin Soutoudeh, Mohammad Seifzadeh, Houtan Kian and Abdolfattah Soltani are among dozens of lawyers who have been arrested since 2009 for exercising their profession	
Shirin Ebadi	Nobel Peace Prize laureate who has effectively been forced into exile after the authorities shut down her Center for Defenders of Human Rights	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES Shadi Shaheen Majd Barghouti Mohammed al-Haj Kamal Abu Taima Haitham Amro Fadi Hamadna	Persons who have been killed while undergoing torture in the Palestinian Authorities centres from 2007-2010	A letter of concern was sent on 16 March 2011
PAKISTAN Salmaan Taseer	Governor of the province of Punjab, who was one of the most vocal and visible critics of Pakistan's blasphemy laws and of their misuse by extremist groups. On 4 January 2011 Salmaan Taseer was assassinated in Islamabad by one of his own security guards, Malik Mumtaz Hussein Qadri, who disagreed with Taseer's opposition to Pakistan's blasphemy laws.	In its resolution adopted on 20 January 2011 , the European Parliament: <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the brutal murder of Salmaan Taseer - Urges the Pakistan authorities to conduct a thorough investigation into all aspects of the murder - Was concerned that the Pakistani blasphemy laws are still being used to persecute religious denominations
Shahbaz Bhatti	Shahbaz Bhatti was the Pakistani Minister for Minorities. On 2 March 2011, he was assassinated by armed men who opened fire on his car as he travelled to work in the capital Islamabad. A group calling itself the Tehreek-e-Taliban Punjab (Taliban Movement Punjab) claimed responsibility for the killing. He was the only Christian member of the Pakistani Cabinet and one of the country's few leading politicians who combated the blasphemy laws	In its resolution adopted on 10 March 2011 , the European Parliament <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemned the brutal murder of Shahbaz Bhatti - Called on the Government to repeal these [blasphemy] laws as well as other discriminatory legislation - Urged the Pakistani authorities to conduct a thorough investigation into all aspects of Shahbaz Bhatti's murder and bring all
Salman Taseer	Taseer was the Governor of the Province of Punjab. He was killed in January 2011 by one of his own security guards, who disagreed with Taseer's opposition to Pakistan's blasphemy laws.	
Naeem Sabir Jamaldini	Prominent Pakistani human rights defender and	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Sherry Rehman	the Coordinator of the Human Rights Commission of Pakistan. Assassinated in March 2011. Was particularly active in combating the human rights violations in the Baluchistan region.	perpetrators of this crime rapidly to justice in accordance with the strict rule of law, as well as to ensure the swift and fair prosecution of the late Governor Salman Taseer's killer
Asia Bibi	A former Pakistani minister, reformist politician and well-known journalist. A fatwa was reportedly issued against Rehman calling her the next candidate for murder.	
Asia Bibi	Christian woman and mother of five children condemned to death for blasphemy.	In its resolution adopted on 15 December 2011 , the European Parliament
Mukhtar Mai	Christian woman and mother of five children condemned to death for blasphemy.	- Urged the Pakistani Government to put into place mechanisms which would allow local and regional administrations to monitor the conduct of informal village and tribal councils and to intervene in instances where they have acted beyond their authority
Uzma Ayub	Woman who was gang-raped in 2002 on the order of a village council to avenge her brother's supposed misconduct. She went on to successfully challenge her attackers in the lower courts	- Urged the government to review the legislation on women's rights that was introduced after the military coup
RUSSIA		
Mikhail Khodorkovsky Platon Lebedev	Russian businessmen whose second conviction on 30 December 2010 concerning Yukos assets has been questioned by the international community, including the EU.	In its resolution adopted on 17 February 2011 , the European Parliament:
Boris Nemtsov	Opposition activist arrested on 31 December 2010 in Moscow, together with some 70 others, following an opposition demonstration.	- Expressed concern over reports of politically motivated trials, unfair procedures and failures to investigate serious crimes

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Anna Politkovskaya, Natalia Estemirova Anastasia Baburova	Journalists whose cases have not yet been solved by the Russian authorities	- Expressed serious concern at the verdict in the recent second trial and conviction of Michail Khodorkovsky and Platon Lebedev
Sergei Magnitsky	Sergei Magnitsky was a lawyer who died after being held in detention for 11 months where he was subjected to ill-treatment. According to Amnesty International human rights activists believed that he was detained because he unveiled a tax fraud involving investigators and prosecutors. His death has not been solved by the Russian authorities.	- Urged for a review of the charges and proceedings against Oleg Orlov and recalled that no effective investigations have been carried out into the murder of Natalia Estemirova
Natalia Estemirova	A leading member of the Human Rights Centre Memorial in Chechnya. She was abducted and murdered by armed men in Grozny, Chechnya on 15 July 2009. She was shot at point blank range. Still in October 2012 no one has been brought to justice for the murder.	- Deplored the breaking up of peaceful rallies and the repeated arrests of opposition figures, as in the case of Boris Nemtsov.
Oleg Orlov	Head of the Human Rights Centre Memorial and the 2009 laureate of the European Parliament Sakharov Prize for Freedom of Thought. He was charged with slander in 2010 after he blamed the Chechen President Kadyrov for being politically responsible for the death of Natalia Estemirova. Since then, slander has been decriminalised in Russia and the case against Orlov has been dropped.	
Mikhail Khodorkovsky Platon Lebedev	Russian businessmen declared prisoners of conscience in May 2011 by Amnesty International (see above).	In its resolution adopted on 9 June 2011 , the European Parliament:
Sergey Magnitsky	Lawyer. He died in custody in November 2009 after months of ill-treatment (see above)	- Took note with concern of the ruling handed down by the Russian appeal court against Mikhail Khodorkovsky and his business associate Platon Lebedev on 26 May 2011 as a continuation of politically motivated court decisions and condemned political interference with the trial
Anna Politkovskaya	Internationally recognised journalist and human rights defender. She covered, among other things, the conflict and the human rights situation in Chechnya. She was shot dead in her home in Moscow in October 2006.	- Took note of President

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Anastasiya Baburova Stanislav Markelov	Stanislav Markelov, human rights lawyer, was shot dead in Moscow on 19 January 2009 after attending a press conference. Anastasiya Baburova, journalist from the newspaper Novaya Gazeta was accompanying Markelov and was seriously injured when she tried to stop the killer. She later died in the hospital.	<p>Medvedev's decision to start an investigation into the criminal charges against Sergey Magnitsky and welcomed the convictions for the murders of Anastasiya Baburova and Stanislav Markelov</p> <ul style="list-style-type: none"> - Took note of the arrest of the suspected assassin of Anna Politkovskaya - Reaffirmed the urgent need for Russia to implement fundamental principles of democracy, the rule of law, human rights and media freedom as a basis for cooperation
SYRIA Hamza al-Khateeb	A 13-year-old boy who was one of the Syrian children who was arbitrarily detained and a victim of torture and ill-treatment which led to his death.	<p>In its resolution adopted on 7 July 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urged the Syrian authorities to immediately release all children arrested during the repression of the demonstrations or in related events, to thoroughly investigate reported cases of violence against children and to refrain from any further arrests of and violence against children or any other breach of children's rights
Father Paolo dall'Oglio	Abbot of the Mar Musa Monastery in Syria and winner of the first Anna Lindh EuroMed Award 2006 for Dialogue between Cultures, widely known for his work for inter-faith harmony in the country for the last three decades and for his engagement in efforts for internal reconciliation.	<p>In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Called for prompt, independent and transparent

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Razan Gazzawi	<p>news reported by many sources that the Syrian authorities have ordered the expulsion of, the</p> <p>Blogger, who on 4 December 2011 was arrested by Syrian authorities at the Syrian-Jordanian border as she was allegedly heading to the Jordanian capital Amman to take part in a workshop on press freedom organised by her employer, the Syrian Centre for Media and Freedom of Expression.</p>	<p>investigations into the widespread, systematic and gross violation of human rights and fundamental freedoms by the Syrian authorities and military and security forces with the aim of ensuring that all those responsible for these acts, which may amount to crimes against humanity, are held to account by the international community</p> <p>- Called for increased cooperation between the EU and Turkey regarding the situation in Syria</p>
Omar Al-Labwani Yassin Al-Labwani Riba Al-Labwani Laila Al-Labwani Ammar Al-Labwani Siba Hassan Hussein Labwani Amer Dawood Hanibal Awad Sereen Khouri Nahid Badawieh Naret Abdul Karim Mahmoud Ghawrani Badr Al-Shallash Kamal Cheikho Osama Nassar Maimouna Alammar Mohammed Adib Matar Saad Saeed Bisher Saeed Ghaffar Muhammad Dana Al-Jawabra Wafa Al-Lahham Tayeb Tezini	<p>Family members of prisoners of conscience and human rights advocates who gathered outside the Ministry of Interior on 16 March and were subsequently detained. They had gathered peacefully to call for the release of those detained and to express their disappointment over the fact that their relatives had not been amongst those pardoned on 8 March. There were probably more people detained, but only these persons could be identified. At the time of the writing of this letter of concern their whereabouts were unknown.</p>	<p>A letter of concern was sent on 18 March 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Mohammad Darwish Kaka Dawood Nabil Shurbaji Merveen Awsi Ghaffar Hikmat Muhammad, Abdul Rahman Khitou Rayan Suleyman Daya Al-Din Daghmoush, Nasredin Ahmou Hassiba Abderrahman Abd Temmo		
Mazen Darwish Suhair Al-Attassi	<p>Director of the Syrian Centre for Media and Freedom of Expression. Mazen Darwish was included in the group of persons described above.</p> <p>President of the Atassi Forum, a pro-democracy discussion group. Suhair Al-Attassi was included in the group of persons described above.</p>	
Haytham Al-Maleh	Lawyer and veteran human rights activist who has worked as a rights defender since 1980. Due to this work he has been in prison during two time periods; 1980-1986 and 2009-2011. In 2011 his travel-ban, which had been in place for seven years, was lifted.	
TIBET Phuntsog Tsewang Norbu	<p>Phuntsog (aged 20) and Tsewang Norbu (aged 29) died after setting fire to themselves, on 16 March and 15 August 2011 respectively, as a protest against restrictive Chinese policies in Tibet</p>	<p>In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the Chinese authorities' continued crackdown on Tibetan monasteries and called on them to lift the restrictions and security measures imposed on monasteries and lay communities
Lobsang Kelsang Lobsang Kunchok	Phuntsog's younger brothers, (both aged 18), set fire to themselves at the Aba/Ngaba county market on 26 September 2011.	
Dawa Tsing	A 38-year-old monk at Kardze Monastery who set fire to himself on 25 October 2011	
Kelsang Wangchuk	A 17-year-old monk at Kirti Monastery, immolated himself on 3 October 2011 and was	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Choephel Kayang	<p>immediately carried away by Chinese soldiers, who extinguished the fire and beat him strenuously before taking him away. His state of well-being and whereabouts were unknown at the time of adoption of this resolution.</p> <p>Two former monks from Kirti, Choephel (aged 19) and Kayang (aged 18). They clasped their hands together and set fire to themselves while calling for the return of the Dalai Lama and the right to religious freedom. They died following this protest.</p>	<p>of Tibetans in all Chinese provinces and to take proactive steps to resolve the underlying grievances of China's Tibetan population</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reiterated its call to the Council to appoint an EU Special Representative for Tibet with a view to facilitating the resumption of dialogue between the Chinese authorities and the Dalai Lama's envoys in relation to the determination of genuine autonomous status for Tibet within the People's Republic of China.
Norbu Damdrul	Former Kirti monk, aged 19, who set fire to himself on 15 October 2011. He was the eighth Tibetan to self-immolate. His whereabouts and state of well-being were unknown at the time of the adoption of this resolution.	<ul style="list-style-type: none"> - Urged the Government of the People's Republic of China to respect internationally agreed human rights standards and to abide by its obligations under international human rights conventions with respect to freedom of religion or belief
Tenzin Wangmo	Nun from Ngaba Mamae Dechen Choekorling Nunnery, (aged 20). She was the first female to commit self-immolation. She died following this protest.	
TUNISIA Zacharia Bouguira	Tunisian medical student who, on 13 November 2011, witnessed repeated public acts of violence committed by law enforcement officers against of a group of young Moroccans. After filming it with his mobile phone, he was stopped by a security guard, was violently struck by some 20 policemen and taken to the police station. He was held in arbitrary detention and during that time was subjected to repeated acts of violence and intimidation. He was later released.	<p>In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urged the Tunisian authorities therefore to guarantee Zacharia Bouguira the right to a judicial process conducted in accordance with international standards - Welcomed the ratification by Tunisia on 29 June 2011 of the Optional Protocol to the Convention against Torture
TURKEY Ahmet Şık Nedim Şener	Turkish investigative reporters who were investigating human rights abuses by state officials. They were arrested on 3 March 2011,	A letter of concern was sent on 16 March 2011

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	accused of belonging to a terrorist organisation conspiring against the government. They were released in March 2012 pending trial.	
UGANDA David Kato	Human rights defender and leading figure of the gay and lesbian rights group Sexual Minorities Uganda and of the Ugandan lesbian, gay, bisexual and transgender (LGBT) community at large. Kato sued and won a lawsuit against a local tabloid, 'Rolling Stone' which published the names, personal details and photographs of over a hundred people, including Kato, alleged to be homosexual. Kato was brutally killed in Uganda on 26 January 2011.	In its resolution adopted on 17 February 2011, the European Parliament: <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemned the violent murder of the Ugandan human rights defender David Kato Kisule. - Called on the Ugandan Government to ensure that LGBT people and all other minority groups in Uganda are adequately protected against violence - Condemned accordingly, and again, the Bahati Anti-Homosexuality Bill, and calls on the Ugandan Parliament to decriminalise homosexuality and reject the use of the death penalty under any circumstances.
UKRAINE Yulia Tymoshenko Yuri Lutsenko Yevhen Korniychuk	Former Prime Minister of Ukraine. She was charged of abuse of power in connection with the conclusion of gas contracts in 2009. The Prosecutor General's Office in Ukraine brought charges against her on 24 May 2011 Former high-ranking officials from the Tymoshenko government who at the time of the adoption of this resolution were in pre-trial detention. Yuri Lutsenko (former Interior Minister, one of the leaders of the People's Self-Defence Party), was charged with abuse of office and misappropriation of funds and was arrested on 26 December 2010 for alleged non-cooperation with the prosecution. Yevhen Korniychuk (former First Deputy Minister of Justice) was arrested on 22 December 2010 on charges of breaking the law in connection with	In its resolution adopted on 9 June 2011, the European Parliament: <ul style="list-style-type: none"> - Was concerned about the increase in selective prosecution of figures from the political opposition in Ukraine as well as the disproportionality of measures applied, particularly in the cases of Ms Tymoshenko and Mr Lutsenko, former Interior Minister - Stressed that ongoing investigations of prominent Ukrainian political leaders should not preclude them from actively participating in the

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Bohdan Danylyshin	<p>public procurement procedures for legal services. A preliminary report of the Danish Helsinki Committee for Human Rights on the Lutsenko and Korniychuk trials listed massive violations of the European Convention on Human Rights.</p> <p>Former Economy Minister who fled Ukraine and has been granted political asylum in the Czech Republic. Criminal proceedings have been started against him.</p>	<p>political life of the country, meeting voters and travelling to international meetings and therefore called on the Ukrainian authorities to lift the travel ban, both domestically and internationally, on Yulia Tymoshenko and other key political figures;</p>
Georgy Filipchuk Valery Ivashchenko	<p>Georgy Filipchuk (former Environment Minister) and Valery Ivashchenko (former Acting Defence Minister) faced criminal charges at the time of the adoption of this resolution.</p>	
Anatoliy Grytsenko	<p>Former speaker of the Crimean Parliament (Party of Regions). Grytsenko was detained on 24 January 2011 and accused of an abuse of power involving the giving away of 4800 hectares of land illegally. Another criminal case was later opened, involving land fraud in connection with resort land in Yalta.</p>	
Leonid Kuchma	<p>Former President of Ukraine. The Prosecutor General's Office had opened a criminal investigation for abuse of power against him at the time of the adoption of this resolution.</p>	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
USA		
Abd al-Rahim Hussayn Muhammed al-Nashiri	<p>Saudi Arabian man held at the US detention facility in Guantánamo Bay. The US Government intended to seek the death penalty at the military commission trial of Abd al-Rahim Hussayn Muhammed al-Nashiri. al-Rahim al-Nashiri had at that time been in US custody for nearly nine years and had not been brought promptly before a judicial authority and brought to trial without undue delay, as required by international law, and was instead detained in secret until being transferred to Guantánamo in 2006. He was allegedly subjected to torture, including ‘water-boarding’.</p>	<p>In its resolution adopted on 9 June 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reiterated that the fight against terrorism cannot be waged at the expense of established basic shared values, such as respect for human rights and the rule of law - Reiterated its long-standing opposition to the use of torture and ill-treatment and to the death penalty in all cases and under all circumstances. - Called on the US authorities not to impose the death penalty on Abd al-Rahim al-Nas. - Reiterated its call to the US authorities to review the military commissions system to ensure fair trials, to close Guantánamo, to prohibit in any circumstances the use of torture, ill-treatment, incommunicado detention, indefinite detention without trial and enforced disappearances
Troy Davis	<p>Troy Davis was sentenced to death in 1991 for the murder of a police officer in Savannah, Georgia. The evidence against Davis has been widely questioned, e.g. seven out of nine witnesses have changed their testimonies against him since his trial in 1991. He was executed in Georgia on 21 September 2011.</p>	
Bradley Manning	<p>Private in the American military who is accused of providing documents to Wikileaks. He was arrested in May 2010 in Iraq and in 2011 he was charged with, among other things, “aiding the enemy”. Strong concerns were expressed internationally concerning the circumstances of his detention. In his pre-trial detention e.g., he was held in a small cell for 23 hours a day, sometimes naked and forbidden to exercise.</p>	<p>A letter of concern was sent on 31 May 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Jonathan Pollard	Former US Navy intelligence analyst who was arrested in 1985 and was later convicted to a life sentence for passing classified information to Israel concerning the military activities of Iran, Syria and other Middle Eastern nations. The European Parliament adopted a resolution in 1993 in which it noted that there was a lack of a full trial in Jonathan Pollard's case and that it considered the sentence of life imprisonment disproportionate in view of the United States' close relationship with Israel.	A letter of concern was sent on 17 February 2011
YEMEN Muhammed Taher Thabet Samoum	Muhammed Taher Thabet Samoum: sentenced to death in September 2001 by the Criminal Court in Ibb, following his conviction for a murder he allegedly committed in June 1999, when he was supposedly under the age of 18. In the absence of a birth certificate his death sentence was upheld by an appeal court in May 2005, confirmed by the Supreme Court in April 2010 and has since been ratified by the President of Yemen. Muhammed Taher Thabet Samoum was initially scheduled for execution on 12 January 2011, but was granted a temporary reprieve by the Yemeni Attorney-General.	In its resolution adopted on 17 February 2011, the European Parliament: - Condemned all executions, wherever they take place. - Called on the Yemeni authorities to commute the death sentences imposed on Muhammed Taher Thabet Samoum and Fuad Ahmed Ali Abdulla. - Called on the Government of Yemen to stop executing individuals for crimes they allegedly committed when they were under the age of 18.
Fuad Ahmed Ali Abdulla	Sentenced to death after being convicted of a murder which he allegedly committed while still under the age of 18. His execution, scheduled for 19 December 2010, was put on hold.	
ZIMBABWE Elton Mangoma Theresa Makone Lovemore Moyo	There was a marked increase in intimidation, arbitrary arrests, and disappearances of political opponents of Zanu-PF, with many MDC members, several MDC MPs, and key members of the MDC leadership, such as Mangoma (Energy Minister), Makone (co-Home Affairs Minister) and Moyo (ousted Speaker of the	In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament: - Demanded an immediate end to all politically motivated harassment, arrests and violence by the Zimbabwean

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Jenni Williams Magodonga Mahlangu	Zimbabwean Parliament), being targeted. Leaders of the civil society organisation Women of Zimbabwe Arise (WOZA). They, together with other human rights defenders, have faced systematic police harassment	state security services and militias either directly controlled by, or loyal to, Mugabe and the Zanu-PF party - Called on all Zimbabwe's political parties to reach an agreement on a roadmap towards holding free and fair internationally monitored elections in Zimbabwe
Abel Chikomo	Director of the Zimbabwe Human Rights NGO Forum. Has, together with other human rights defenders, faced systematic police harassment.	- Called for the immediate and unconditional release of all those arbitrarily arrested, in particular MDC officials and followers - Called on the EU to refuse to accept any Zimbabwean Ambassador to the EU who is not nominated on the basis of due constitutional process and in compliance with the GPA.

ANNEX II
LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament during the year 2011, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world.

Country	Date of adoption in plenary	Resolution title
<u>AFRICA</u>		
CÔTE D'IVOIRE	07.04.2011	Situation in Côte d'Ivoire
EGYPT	17.02.2011	Situation in Egypt
EGYPT	27.10.2011	Situation in Egypt and Syria , in particular of the Christian communities
EGYPT	17.11.2011	Egypt, in particular the case of blogger Alaa Abd El-Fattah
ERITREA	15.09.2011	Eritrea: the case of Dawit Isaak
EAST AFRICA	15.09.2011	Famine in East Africa
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO	07.07.2011	DRC and the mass rapes in the province of South Kivu
LIBYA	10.03.2011	the Southern Neighbourhood, and Libya in particular
LIBYA	15.09.2011	Situation in Libya
MADAGASCAR	09.06.2011	Situation in Madagascar
SUDAN AND SOUTH SUDAN	09.06.2011	Situation after the 2011 referendum
SUDAN	15.09.2011	Sudan : the situation in Southern Kordofan and the eruption of fighting in Blue Nile State
TUNISIA	15.12.2011	Tunisia: the case of Zacharia Bouguira
UGANDA	17.02.2011	Uganda: the killing of David Kato

ZIMBABWE	07.04.2011	Zimbabwe
<u>AMERICA</u>		
BRAZIL	20.01.2011	Brazil: extradition of Cesare Battisti
TIBET	07.04.2011	Ban of the elections for the Tibetan government in exile in Nepal
<u>ASIA</u>		
AFGHANISTAN	15.12.2011	Situation of women in Afghanistan and Pakistan
AZERBAIJAN	12.05.2011	Azerbaijan
AZERBAIJAN	15.12.2011	Azerbaijan, in particular the case of Rafiq Tagi
CHINA	07.04.2011	Case of Ai Weiwei in China
INDIA	07.07.2011	India, in particular the death sentence on Davinder Pal Singh
INDONESIA	07.07.2011	Indonesia , including attacks on minorities
KASHGAR	10.03.2011	Situation and cultural heritage in Kashgar (Xinjiang Uyghur Autonomous Region, China)
HAITI	19.01.2011	Situation in Haiti one year after the earthquake: humanitarian aid and reconstruction
PAKISTAN	20.01.2011	Pakistan, in particular the murder of governor Salmaan Taseer
PAKISTAN	10.03.2011	Pakistan, in particular the murder of Shahbaz Bhatti , Minister for Minorities
SRI LANKA	12.05.2011	Sri Lanka : Follow-up of the UN report
THAILAND AND CAMBODIA	17.02.2011	Border clashes between Thailand

		and Cambodia
TIBET	27.10.2011	Tibet, in particular selfimmolation by nuns and monks
<u>EUROPE</u>		
BELARUS	20.01.2011	Situation in Belarus
BELARUS	10.03.2011	Belarus (in particular the cases of Ales Mikhalevic and Natalia Radina)
BELARUS	12.05.2011	Belarus
BELARUS	15.09.2011	Belarus: the arrest of human rights defender Ales Bialatski , human rights defender
RUSSIA	17.02.2011	Rule of Law in Russia
RUSSIA	09.06.2011	EU-Russia Summit
RUSSIA	07.07.2011	Preparations for the Russian State Duma elections in December 2011
UKRAINE	09.06.2011	Ukraine : the cases of Yulia Tymoshenko and other members of the former government
<u>MIDDLE EAST</u>		
BAHRAIN	27.10.2011	Bahrain
IRAN	20.01.2011	Iran - the case of Nasrin Sotoudeh
IRAN	10.03.2011	EU's approach towards Iran
IRAN	17.11.2011	Iran - recent cases of human rights violations
PALESTINE	29.09.2011	Situation in Palestine
SYRIA	07.04.2011	Situation in Syria , Bahrain and Yemen
SYRIA, YEMEN, BAHRAIN	07.07.2011	Situation in Syria , Yemen and Bahrain in the context of the situation in the Arab world and North Africa
SYRIA	15.09.2011	Situation in Syria

SYRIA	15.12.2011	Situation in Syria
YEMEN	17.02.2011	Persecution of juvenile offenders , in particular the case of Muhammed Taher Thabet Samoum
<u>THEMATIC</u>		
Religion	20.01.2011	Situation of Christians in the context of freedom of religion
UN Human Rights Council	10.03.2011	Priorities of the 16th session of the UN HRC and the 2011 review
UN Human Rights Council	28.09.2011	Human rights , sexual orientation and gender identity at the United Nations Human Rights Council
Guantánamo	09.06.2011	Guantánamo : imminent death penalty decision
International Criminal Court	17.11.2011	EU support for the ICC : facing challenges and overcoming difficulties

5.11.2012

MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ

za Odbor za zunanje zadeve

o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2011 in politiki Evropske unije na tem področju
(2012/2145(INI))

Poročevalec: Edvard Kožušník

POBUDE

Odbor za razvoj poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, naj v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja dejstvo, da bi EU morala uporabiti svoj blag vpliv in prek političnega dialoga in sodelovanja s tretjimi državami dodatno spodbujati in utrjevati vrednote svobode, demokracije, razvoja, spoštovanja človekovih pravic ter načela pravne države in dobrega upravljanja, na katerih temelji;
2. poziva EU, naj ohrani in spoštuje svojo vlogo vodilne zagovornice človekovih pravic po vsem svetu z učinkovito, dosledno in premišljeno uporabo vseh razpoložljivih instrumentov, da bi zagotovila spodbujanje in varstvo človekovih pravic ter uspešnost naše politike razvojne pomoči;
3. poziva Komisijo, naj okrepi instrument za demokracijo in človekove pravice, da bi podprla demokratične reforme in upravljanje, zajela zlasti lokalne organizacije ter okreplila misije za opazovanje volitev in dejavnosti opazovanja volitev lokalne civilne družbe, pa tudi izkoristila priložnosti, ki jih v ta namen ponuja okvir Evropske ustanove za demokracijo;
4. opozarja, da je izgradnja legitimnih demokratičnih temeljev, ustrezno delujoča civilna družba in vzpostavitev demokratične skupnosti, ki temelji na pravicah, dolgoročni proces, ki ga je treba zastaviti od spodaj navzgor in zahteva nacionalno, regionalno, lokalno in mednarodno podporo;
5. opozarja, da bi morala EU zahtevati resno zavezanost partnerskih vlad, ki koristijo razvojno pomoč, k ustvarjanju stabilnih in pristnih demokracij, ki spoštujejo človekove

pravice, poleg delajočih gospodarstev; zlasti bi bilo treba spremljati financiranje EU in zahtevati konkretnе rezultate od represivnih režimov, ki ne izpolnjujejo svojim mednarodnih obveznosti;

6. poudarja pomen spodbujanja neodvisnega in svobodnega tiska in medijev, ki so bistveni akterji ohranjanja pravne države in boja proti korupciji;
7. poudarja pomen zavezajočih in brezpogojnih klavzul o človekovih pravicah in učinkovitih mehanizmov za reševanje sporov v vseh politikah, partnerstvih in sporazumih med EU in tretjimi državami;
8. vztraja, da mora politični dialog o človekovih pravicah med EU in tretjimi državami obsegati bolj vključujočo in celovito opredelitev nediskriminacije, med drugim na podlagi veroizpovedi ali prepričanja, spola, rasnega ali etničnega porekla, starosti, invalidnosti, spolne usmerjenosti in spolne identitet;
9. pričakuje, da bo evropska sosedska politika prinesla konkretnеjše in bolj pozitivne rezultate kot v preteklosti ter oblikovala trajne demokratične strukture in ustvarila gospodarski razvoj; poudarja potrebo po novem pristopu, ki bi vzpostavil spoštovanje človekovih pravic in svoboščin ter podporo demokratični ureditvi.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	5.11.2012
Izid končnega glasovanja	+: -: 0:
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Thijs Berman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Teoharous (Eleni Theocharous), Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Kriton Arsenis, Philippe Boulland, Edvard Kožušník, Bart Staes
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Edit Bauer, Jarosław Leszek Wałęsa

10.10.2012

MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV

za Odbor za zunanje zadeve

o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2011 in politiki Evropske unije na tem področju (2012/2145(INI))

Pripravljavka mnenja: Marija Gabriel (Mariya Gabriel)

POBUDE

Odbor za pravice žensk in enakost spolov poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- ob upoštevanju člena 3 Pogodbe o Evropski uniji, ki poudarja vrednote, skupne državam članicam, kot so pluralizem, nediskriminacija, strpnost, pravičnost, solidarnost in enakost moških in žensk,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti členov 1, 2, 3, 4, 5, 21 in 23,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk in njenega izbirnega protokola,
- ob upoštevanju Listine za pravice žensk Evropske komisije,
  - A. ker je nasilje nad ženskami kršitev človekovih pravic, ki vpliva na vse družbene, kulturne in ekonomske sloje;
  - B. ker bi morala spodbujanje pravic žensk in enakosti spolov ter boj proti nasilju nad ženskami sistematično postati temelj vseh dvostranskih in večstranskih odnosov, zlasti s tretjimi državami, s katerimi je Evropska unija podpisala pridružitvene sporazume in sporazume o sodelovanju;
  - C. ker kljub nenehnii krepitvi spodbujanja in spoštovanja človekovih pravic žensk po vsem svetu reševanje nekaterih kulturnih in tradicionalnih prepričanj in običajev, ki

predstavljajo diskriminacijo žensk in deklet, ostaja izziv;

- D. ker je treba obravnavati vse oblike nasilja nad ženskami in diskriminacije žensk, tudi spolno zlorabo, pohabljanje ženskih spolnih organov in komercialno spolno izkoriščanje žensk, nasilje na podlagi spola in nasilje v odnosih z bližnjimi ter ekonomsko in socialno diskriminacijo, kot neopravičljive na kakršni koli politični, socialni, verski ali kulturni podlagi ali na podlagi ljudskih ali plemenskih tradicij;
- E. ker je vloga žensk in njihova polna udeležba v politični, gospodarski in družbeni sferi bistvena, zlasti v povojnih procesih izgradnje miru, pogajanjih o demokratičnem prehodu in procesih reševanja konfliktov, sprave in stabilizacije;
- 1. ponovno poudarja, da je treba položaj in spodbujanje pravic žensk, enakost spolov in boj proti nasilju nad ženskami sistematično upoštevati v vsakem dialogu o človekovih pravicah, ki ga ima Evropska unija s tretjimi državami, s katerimi je podpisala sporazume o sodelovanju ali pridružitvene sporazume;
- 2. zahteva, da so pravice žensk in njihov položaj sistematično upoštevani v informacijskih dokumentih, ki so evropskim poslancem na voljo pri potovanjih v okviru delegacij in uradnih obiskov;
- 3. poziva Komisijo in države članice, naj na mednarodni ravni obravnavajo nasilje nad ženskami in kršitve človekovih pravic na podlagi spola, zlasti v okviru veljavnih dvostranskih pridružitvenih sporazumov in mednarodnih trgovinskih sporazumov ter tistih, ki so še v postopku pogajanja;
- 4. podpira latinskoameriške države pri njihovih prizadevanjih za izpolnjevanje obveznosti potrebne skrbnosti za preprečevanje, pozornost, preiskovanje, kazenski pregon, kaznovanje in odškodnine za umore žensk in deklet; poziva Komisijo, naj redno načenja to temo v političnih dialogih, zlasti v obstoječih dialogih o človekovih pravicah, ter naj v okviru dvoregijskih partnerstev ponudi sodelovanje pri iskanju sredstev za odpravo nasilja nad ženskami ter ustavitev umorov žensk in deklet;
- 5. pozdravlja imenovanje posebnega predstavnika Evropske unije za človekove pravice in ga poziva, naj posebno pozornost nameni pravicam žensk in enakosti spolov, ter sprejme posebne ukrepe za njihovo spodbujanje;
- 6. pozdravlja Direktivo 2011/0129 (COD) o minimalnih standardih na področju pravic žrtev kaznivih dejanj, sprejeto 12. septembra 2012, ki vsebuje tudi usmerjeno in celovito pomoč žrtvam s posebnimi potrebami, kot so žrtve spolnega nasilja, žrtve nasilja na podlagi spola in žrtve nasilja v odnosih z bližnjimi, vključno s pomočjo in svetovanjem po travmatični izkušnji, zato poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj v zunanjih politikah spodbujata te izboljšave na področju pravic žrtev nasilja na podlagi spola v kazenskih postopkih;
- 7. je globoko zaskrbljen zaradi naraščanja nasilja na podlagi spola v mnogih delih sveta kot enega od pokazateljev svetovne krize, zlasti pa zaradi naraščanja števila umorov žensk in deklet v Mehiki in drugih državah Srednje in Južne Amerike, ki so del splošnega nasilja in strukturne diskriminacije; ostro obsoja vse vrste nasilja na podlagi spola in grozljive

umore žensk in deklet ter dejstvo, da ostajajo pretežno nekaznovani, kar je spodbuda za še nadaljnje umore;

8. priznava pozitivno vlogo, ki jo ima evropski instrument za demokracijo in človekove pravice pri varovanju človekovih pravic in zaščiti zagovornikov pravic žensk, ter opozarja, da demokracija pomeni polno udeležbo žensk v javnem življenju, kot se je to pokazalo po arabski pomlad;
9. opozarja, da polna udeležba žensk v političnem življenju ni omejena na statistične cilje glede števila kandidatik in izvoljenih oseb ter da zagotavljanje enakosti spolov temelji na upoštevanju vprašanj v zvezi s pravicami žensk pri oblikovanju politik ter svobodni in dejanski udeležbi žensk v vseh vidikih javnega, političnega in gospodarskega življenja;
10. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, Svet in Komisijo, naj v vse zunanjepolitične ukrepe in finančne instrumente vključijo na spolu temelječ pristop, da bi se okreplilo vključevanje načela enakosti spolov in se tako prispevalo k spodbujanju enakosti spolov in pravic žensk ter k boju proti nasilju nad ženskami;
11. poudarja pomen vloge žensk in njihove polne udeležbe v političnem in gospodarskem odločanju, zlasti v povojnih procesih izgradnje miru, pogajanjih o demokratičnem prehodu in procesih reševanja konfliktov, sprave in stabilizacije, in sicer v smislu cilja ozaveščanja in posvečanja večje pozornosti odpravi diskriminacije žensk v procesih demokratizacije v številnih tretjih državah;
12. ponovno opozarja na temeljno pravico vseh žensk do dostopa do sistema javnega zdravstvenega varstva, zlasti do osnovnega, ginekološkega in porodniškega zdravstvenega varstva, kakor ga opredeljuje Svetovna zdravstvena organizacija;
13. meni, da je za zagotovitev dejanske udeležbe žensk, ki so trenutno premalo zastopane v političnih organizacijah in organizacijah civilne družbe, pomembno zagotoviti module usposabljanja in podpore tako za evropsko osebje, ki se ukvarja z vprašanji spolov, kot za ženske na terenu, da bi se jim omogočilo, da resnično prispevajo k mirovnim procesom in procesom reševanja sporov;
14. pozdravlja udeležbo strokovnjaka za področje enakosti spolov v večini misij EU za opazovanje volitev in pozornost, ki je namenjena udeležbi žensk v volilnih postopkih, ter poziva k nadaljnemu ukrepanju na podlagi sklepov iz poročil misij za opazovanje volitev;
- 15 poudarja pomen bolj enakopravne zastopanosti moških in žensk v misijah EU za opazovanje volitev, saj to prispeva k večji ozaveščenosti o udeležbi žensk v volilnem procesu in javnem življenju s spodbujanjem enakosti spolov in pravic žensk v tretjih državah, v katerih poteka proces demokratizacije;
16. poudarja pomen posebne podpore Evropskega instituta za enakost spolov pri zbiranju, obdelavi in širjenju informacij o učinkovitem vključevanju načela enakosti spolov.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	10.10.2012
Izid končnega glasovanja	+: -: 0:
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Krisztina Morvai, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonija Prvanova (Antonyia Parvanova), Raül Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzypkowska, Britta Thomsen, Anna Záborská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Roberta Angelilli, Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Marija Gabriel (Mariya Gabriel), Ulrike Lunacek, Ana Miranda, Hrisula Paliadeli (Chrysoula Paliadeli), Antigoni Papadopulu (Antigoni Papadopoulou), Angelika Werthmann

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	6.11.2012
Izid končnega glasovanja	+: -: 0:
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Pino Arlacchi, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Marietta Gianaku (Marietta Giannakou), Ana Gomes, Takis Hadzigeorgiu (Takis Hadjigeorgiou), Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Kopa (Maria Eleni Koppa), Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Marek Siwiec, Laurence J.A.J. Stassen, Inese Vaidere, Sir Graham Watson, Karim Zéribi
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Laima Liucija Andrikienė, Véronique De Keyser, Norbert Neuser, Alf Svensson, László Tőkés, Ivo Vajgl, Alejo Vidal-Quadras
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Leonidas Donskis, Jolanta Emilia Hibner, Michèle Striffler, Rui Tavares, Grofica Róza Thun Und Hohenstein